Nr. 2. Czwartek, 4 Stycznia 1900. Rok 90.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hel., pocztą 16 hel. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. **8.**

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. **„Przewodnik"** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 24 K., **pocztą 32 K.;** półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 12 K., **pocztą 16 K.;** ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 6 K., **pocztą 8 K.;** miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 2 K., **pocztą 2 K. 70 h.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 8 K., półrocznie 4 K., ćwierćrocznie 2 K.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W bieżącym roku oprócz dalszego ciągu powieści

HENRYKA SIENKIEWICZA

KRZYŻACY

drukować będziemy powieść **B. Prusa** (Aleksandra Głowackiego) p. t.

„TAM".

nowelę Elizy **Orzeszkowej** p. t.

„ZAGADKA".

a także przyrzeczone nam powieści: **Gabryeli Zapolskiej i Kazimierza Tetmajera.**

W dziale felietonowym mamy nadto zapewnione współpracownictwo takich pisarzy jak: Teodor Jeske-Choiński, Maryan Gawalewicz, Jan Zacharyasiewicz i w. i.

Z dniem 27 grudnia 1899 biura Redakcyi i Administracyi „Gazety Lwowskiej" oraz filii Biura korespondencyjnego, przeniesione zostały do kamienicy nr. 12 ulica Czarnieckiego na 2-gie piętro.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 30 grudnia [illegible] do l. 129.661 o rozporządzeniu Ministerstwa spraw wewnętrznych, ograniczającem przywóz zwierząt z Węgier do Austryi, — zamieszczone jest w dzisiejszym numerze „Dziennika urzędowego" *Gazety Lwowskiej.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 3 stycznia.

Ugoda ekonomiczna z Węgrami jest już sfinalizowana. W niedzielę ogłoszone rozporządzenia Cesarskie w sprawie kwoty i w sprawie przekazywania podatków spożywczych, zamykają kompleks ugodowych ustaw.

Jak wiadomo, co do kwestyi wejścia w życie postanowień w sprawie wzajemnego pomiędzy obu połowami Monarchii przekazywania sobie podatków spożywczych, Austrya w dwojakim kierunku znajdowała się w położeniu przymusowem. Po pierwsze, ogłoszenie już poprzednio na podstawie §. 14 ustawy zasadniczej z 21 grudnia 1867, (Dz. u. p. nr. 141) doniosłej a przeważnej części ustaw ugodowych, stworzyło precedens także dla reszty dzieła ugodowego, zawartego w swoim czasie między ówczesnymi Rządami, opóźnienie zaś w ogłoszeniu norm, przyjętych wówczas między obu stronami co do przekazywania podatków spożywczych, mogło wywołać niebezpieczeństwo, że trzeba by było na nowo wytaczać wszystkie kwestye, pozostające w łączności ze sprawą ugody, i że ekonomiczny stosunek między obu połowami Monarchii byłby znowu zakwestyonowanym; powtóre zaś, jak wiadomo, na Węgrzech ogłoszono ustawę o przekazywaniu podatków spożywczych jeszcze w lecie z. r., a zatem na wypadek, gdyby Austrya nie spełniła we właściwym czasie obowiązków, płynących z zasady wzajemności w ugodzie, musiałyby rozwinąć się bardzo poważne komplikacye. Usiłowania Rządu, aby sprawę tę uregulować w drodze parlamentarnej, niestety nie odniosły [illegible] rezultatu, — w skutek tego zaś nie pozostawało nic [illegible] umowę w sprawie przekazywania podatków spożywczych, której czas obowiązywania związany był z dniem 1 stycznia 1900 r., wprowadzić w życie na podstawie §. 14.

Podobny los zaś, jak ustawę o rozdziale podatków spożywczych, spotkał także ustawę o stosunku kwot na najbliższe dziesięciolecie, ustawę, która, jak wiadomo, przyszła do skutku po długich i uciążliwych rokowaniach, na podstawie porozumienia, osiągniętego pomiędzy obustronnemi deputacyami kwotowemi. Także i ta ustawa nie została załatwiona w drodze parlamentarnej, a w skutek tego musiano zastosować postanowienie §. 3 ustawy zasadniczej z 21 grudnia 1867 (Dz. u. p nr. 146), według którego, jeśli nie przyjdzie do porozumienia w sprawie kwotowej pomiędzy obu parlamentami, stosunek kwot na wspólne wydatki oznacza Korona. Zastosowanie postanowienia tego w praktyce nie stanowi obecnie samo przez się nic nowego, gdyż już w dwóch ostatnich latach, gdy poprzednia ugoda wygasła, w skutek braku porozumienia pomiędzy obu parlamentami, musiano uciekać się do tego przepisu ustawy, aby kwotę ustanowić. Gdy jednak poprzednio rozporządzeniach Cesarskich z roku 1898 i 1899, zgodnie z prowizorycznem prolongowaniem dawniejszych ustaw ugodowych, także kwota ustanowiona była w dotychczasowej tylko wysokości, — to przeciwnie obecnie uwzględniono potrzebę uregulowania ekonomicznych stosunków obu połów Monarchii na nowo, — a w ten sposób także i w tym kierunku uwydatnia się dążność do sfinalizowania dzieła ugody. Stosunek kwot przeto pomiędzy obu Państwami został obecnie zmodyfikowany po raz pierwszy od r. 1871, w którym kwotę ustanowiono na nowej podstawie ze względu na włączenie Pogranicza wojskowego.

Co się tyczy wysokości kwot, ustanowionych orzeczeniem Korony, to w rezultacie orzeczenie to odpowiada w zupełności zgodnym uchwałom obu deputacyj kwotowych,— jedynie pod względem formalnym przedstawia się na pozór różnica między temi uchwałami a kwotą obecnie ustanowioną z tego mianowicie powodu, iż deputacye kwotowe wychodziły z zasady, że przy sposobności o[illegible]ecnego uregulowania kwoty należy [illegible] znieść [illegible]procentowe *praecipuum*, jakie [illegible] Węgry opłacają na [illegible] z tytułu w[illegible] czerwca 1871 Dz. ust. p. nr. 4[illegible]lenia Pogranicza wojskowego, — w [illegible]zeniu zaś Korony, ponieważ kwota została ustanowiona nie w drodze ustawy, a zatem wspomniana ustawa z 8 czerwca 1871 r. pozostaje dziś w mocy, utrzymano dotychczasową podstawę umowy. Jeżeli jednak przyjmie się za podstawę ustanowiony przez deputacye kwotowe faktyczny stosunek kwot 34·4 : 65·6 (dotychczas 31·4 : 68·6), wówczas odliczywszy 2 prc. *praecipuum* które ciąży na skarbie węgierskim, otrzymamy przy procentowym rozdziale reszty kwoty stosunek $33^{3}/_{49}$: $66^{46}/_{49}$, jak też w istocie został on w orzeczeniu Korony ustanowiony.

---

2)

HAJOTA.

ŚNI MI SIĘ....

NOWELA.

(Ciąg dalszy).

Bo oto równocześnie, gdy wzrok mój notował nadzwyczajną, aż niebieskawą bladość jej drobnego owalu, spokojną falistość jasnokasztanowatych włosów, sposobem Holbeinowskich dziewic dwoma płaskimi warkoczami w koło głowy okręconych, czysty lazur łagodnych aż do smutku oczów, wyobraźnia moja otrzymywała przy tym obiadowym stole i w ten jaskrawy, lipcowy dzień, wrażenie cichej, ciepłej, księżycowej nocy, pełnej delikatnych woni i stłumionych, przeciągłych dźwięków fletu czy cytry.

Skojarzenie tych dwóch wyobrażeń było tak silne, że teraz, po latach, ilekroć o tej kobiecie pomyślę, widzę natychmiast srebrzysty smug światła padający na okwiecone jabłonie i bzy... czuję ich słodki zapach i słyszę jakąś senną melodyę, którą tłumi oddalenie.

I nie tylko twarz, ale wszystko: układ szczupłej, ale kształtnej kibici, powolne ruchy długich, wąskich równie przezroczyście białych rąk i jakieś leciuchne, jakby wewnętrzne kołysanie sobą, które wnet zauważyłam, miało ten sam, rozwiewny czar, przy którym cały ten tłum ruszający szczękami i uzbrojony w noże i widelce, wydał mi się nieopisanie trywialnym i niesmacznym.

A przecież i ona jadła także i piła.... tylko to było zupełnie co innego.

Nie mogłam także zdać sobie sprawy z jej wieku i stanowiska. Wyglądała młodo, ale nie na „panienkę", a jednak byłam prawie pewną, że nie miała nigdy męża ani dzieci. Było w niej coś niewytłómaczonego, co mi ją przedstawiało jako istotę wyosobnioną od zwykłych ludzkich związków — bezrodzinną.

Siedziała pomiędzy jakąś panią w średnim wieku, mającą wygląd znużony i młodym człowiekiem o rysach bardzo inteligentnych i nieco ironicznych.

Młodzieniec ten nalewał jej wino do szklanki (co za przykład dla mego sąsiada!) przysuwał wykałaczkę, — bo ku wielkiemu memu zdziwieniu, ta księżycowa istota używała wykałaczek, i to jej dopełnyżało, czemu dziwiłam się jeszcze bardziej — i w ogóle dosyć się nią zajmował, ale w taki sposób życzliwie obojętny, który byłby mi kazał domyślać się w nim męża lub brata, gdyby nie owo wrażenie bezrodzinności, o jakiem wspomniałam.

Obserwując ją uważnie, nabrałam wkrótce przekonania, że musi być udręczoną jakiemś ciężkiem fizycznem czy moralnem cierpieniem i że tylko ogromna słodycz usposobienia czyni ją napozór tak spokojną i pogodną.

Odzywała się bardzo rzadko i tylko zagadnięta; dopiero pod koniec obiadu pochyliła się ku swemu sąsiadowi, pytając go o coś cichym, powolnym głosem. Ow w tej samej chwili spojrzał porozumiewawczo na moją sąsiadkę, ta uśmiechnęła się i zatelegrafowała podobnież do kogoś trzeciego, ten szepnął coś obok siedzącej osobie i wszystkie te oczy ze szczególnym jakimś wyrazem rozbawienia, w którym przecież nic złośliwego ani niechętnego nie było, zwróciły się na moją nieznajomą.

Nie zauważyła tego, cała przejęta opowiadaniem swego towarzysza. Bo zaczął jej coś opowiadać, dosyć długo, ale choć siedzieli prawie naprzeciwko mnie gwar w sali był tak wielki, że tylko pojedyncze wyrazy bez związku dochodziły moich, wcale niedyskretnie natężonych uszu.

Chwilowa cisza, wywołana ogólnem zajęciem się towarzystwa legominą, dozwoliła mi nieco usłyszeć dwa końcowe zdania:

— A więcej co? — zapytywała z rodzajem nalegania moja nieznajoma.

— Więcej nic — odpowiedział młody człowiek. — Obudziłem się.

Westchnęła. Błękitne jej oczy zaszły wyrazem jeszcze większego, prawie łzawego smutku i pogrążyła się w głębokiej zadumie, z której wyrwało ją podobne do odległego grzmotu, odsuwanie siedmdziesięciu naraz krzeseł od stołów.

Wtedy podniosła się; prześlicznym, spokojnym uśmiechem pożegnała obecnych i wyszła z tem leciuchnem, jakby sennem chwianiem się, które już przedtem spostrzegłam. Dama o znudzonej twarzy podążyła za nią.

Byłam ogromnie zaciekawiona i czekałam niecierpliwie pojawienia się doktora, aby go o moją nieznajomą rozpytać. Ale doktor w tym czasie bywał tak zapracowany, że nie jadał z nami i tylko łykał swoje obiady pomiędzy jedną konsultacyą a drugą.

Dopiero wieczorem udało mi się przyłapać go. Zaraz z pierwszych słów domyślił się o kogo mi chodziło.

— Ach! — ta biedna kobietka! — rzekł — to panna *** z Królestwa. Pani Lunia, jak ją tu wszyscy nazywamy.

— Więc jest mężatką? — zapytałam z pewnem rozczarowaniem.

— Podobno straciła męża — odpowiedział wymijająco. — Polecił mi ją kolega Y. z Warszawy, który już od wielu lat ją leczy, ale....

Urwał i obu dłońmi potarł tył głowy, jak to było jego zwyczajem, gdy mu coś szło nie po myśli.

— Co jej jest? — zapytałam znowu, choć powinnam była wiedzieć z doświadczenia, że pytam napróżno, bo doktor nie wdawał się nigdy w szczegóły stanu swoich pacyentów. I teraz, zbył mnie ogólnikiem.

— Chora jest... bardziej chora niż na to wygląda. A widziała już pani moje tegoroczne róże?

Nie nalegałam więcej — poprosiłam go tylko, aby mnie z nią zapoznał, na co ochotnie przystał i zaraz poszliśmy jej szukać.

— Niech ją pani odrazu nazywa panią Lunią — rzekł mi doktor w drodze. — To ją nie zdziwi, a zrobi jej wielką przyjemność.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Ochrona lasów.

Prezydyum c. k. Namiestnictwa wydało następujący okólnik do wszystkich pp. c. k. starostów.

Liczne spostrzeżenia w ostatnich czasach dowiodły, że pp. c. k. starostowie nie zajmują się dostatecznie sprawami lasowemi i nie poświęcają im tej uwagi, jakiej wymaga ta ważna gałąź gospodarstwa krajowego, powierzona dla względów dobra publicznego szczególnej opiece i nadzorowi władz administracyjnych.

Doniosłe znaczenie lasów nietylko ze stanowiska ekonomicznego, ale głównie także ze względów klimatycznych powszechnie jest uznane.

Powszechne też są skargi na ubytek lasów w kraju i notorycznie wiadomo, że ubytek ten pociąga za sobą nietylko nader szkodliwe skutki pod klimatycznym względem, ale także i wielce zgubne szczególnie dla uboższych warstw ludności podrożenie drzewa tak budowlanego, jak i opałowego.

Ciężkie ekonomiczne warunki, w jakich znajduje się obecnie gospodarstwo wiejskie, pobudza niestety wielu właścicieli lasów do nadmiernej ich eksploatacyi.

Mnożą się wypadki doszczętnych wyrębów, pustoszenia i niszczenia lasów, jakoteż samowładnych korczowań, w celu trwałej przemiany gruntów leśnych na grunta orne lub pastwiska.

Ochrona lasów jest więc wśród teraźniejszych stosunków jednem z najważniejszych, a zarazem trudnem zadaniem administracyi politycznej.

Działalność jednak pp. c. k. starostów na tem polu jest dotąd niedostateczną i nie dość skuteczną.

Z aktów spostrzeżono, że o wypadkach nielegalnego obchodzenia się z lasami władze dowiadują się niejednokrotnie zbyt późno, a to wtedy już, kiedy przywrócenie przestrzeni leśnych do stanu zgodnego z ustawą i prawidłami racyonalnej gospodarki leśnej jest nader utrudnione.

Szczególnie samowładne korczunki uchodzą często uwagi władz i zdarzały się wypadki, że c. k. starostwo o wykorczowaniu gruntów leśnych dowiadywało się dopiero po kilku, czasem kilkunastu latach, i to niekiedy dopiero wtedy, gdy właściciel sam, chcąc zaciągnąć pożyczkę dla uregulowania swoich spraw majątkowych, zmuszony był prosić o dodatkowe pozwolenie na wykorczowanie.

Jak to już zaznaczono w okólniku c. k. Namiestnictwa z dnia 14 listopada 1893 r. l. 54.093, zdarzają się czasem nawet tego rodzaju wypadki, że właściciele lasów korczują samowładnie grunta leśne, parcelują je, a następnie zatajając, że na tych gruntach cięży obowiązek zalesienia, odprzedają je jako rolę, nie pomnąc na to, że postępowaniem takiem dopuszczają się wprost oszustwa.

Istotnie nadużycie tego rodzaju ma całkiem niewątpliwe cechy ustawowe karygodnego oszustwa, ma tu bowiem miejsce wyządzenie szkody (nabywcom gruntu nieuwiadomionym o obowiązku zalesienia) przez podstępne wprowadzenie w błąd. Przeciw tego rodzaju niecnym spekulacyom powinny występować c. k. starostwa z całą energią i dbać o to, aby się wywiedzieć o nich dość wcześnie, w przeciwnym bowiem razie nietylko winni ujść mogą zasłużonej kary, ale zalesienie rozparcelowanych gruntów, na których nabywcy częstokroć pobudowali już tymczasem budynki mieszkalne i gospodarskie, staje się prawie niewykonalnem bez narażenia nabywców na zupełną ekonomiczną ruinę.

Nakoniec dostrzeżono, że pp. c. k. starostowie nie dość zwracają uwagi na zalesienia wyrębów i samowładnie dokonanych korczowisk tak, że nietylko ciężący na mocy §. 3 ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 Dz. p. p. nr. 250 obowiązek prawidłowego zalesienia wyrębów nie bywa dopełniany, ale także nie bywają uskuteczniane zalesienia, nakazane bądź to w drodze przymusowej prawomocnemi orzeczeniami c. k. starostw, bądź też jako ekwiwalent w zamian za dozwolone korczunki.

Niedostateczną jest też ewidencya co do zalesiania tych ekwiwalentów. Zdarzyło się nawet w jednym z powiatów wschodniej Galicyi, że c. k. starostwo udzieliło pozwolenia na wykorczowanie takiego gruntu, który był z mocy poprzedniego prawomocnego orzeczenia c. k. starostwa przeznaczony pod zalesienie w zamian za dozwolony korczunek. W obec przedstawionych stosunków, obowiązkiem jest pp. c. k. starostów sprawom ochrony lasów poświęcić więcej uwagi niż dotychczas.

Jakkolwiek nie zapoznaję, że w obec niedostatecznego personalu c. k. techników inspekcyi leśnej, utrudnione jest poniekąd administracyi politycznej skuteczne nadzorowanie stosunków gospodarstwa lasowego, to jednak trudności te w obec doniosłości spraw lasowych ze względów dobra ogólnego powinny być tylko pobudką dla pp. c. k. starostów do tem gorliwszego zajęcia się temi sprawami osobiście i wpływania z całym naciskiem na spręży-ste i prawidłowe ich załatwianie w c. k. starostwie.

Do współdziałania w tym celu, mianowicie do zasięgania informacyi o faktycznych stosunkach, do wykonywania poleceń starostwa, do nadzorowania i t. p. mogą być z dobrym skutkiem użyte także niefachowe organa, podlegające c. k. starostwu, jakoto: żandarmerya, zwierzchności gminne, przełożeni obszarów dworskich i t. p.

Będzie więc rzeczą pp. c. k. starostów na przyszłość z całą gorliwością i usilnością zapobiegać wszelkiemu nielegalnemu obchodzeniu się z lasami i czuwać nad prawidłowem ich zagospodarowaniem.

Samowładnym korczowaniom gruntów leśnych należy stanowczo tamę położyć.

Okoliczność, że korczowania, które przecież odbywają się jawnie i ukryć się nie dadzą, tak często uchodzą uwagi władz, świadczy tylko o rażącym braku nadzoru w tym kierunku.

Na przyszłość należy zarządzić skuteczną inwigilacyę za pośrednictwem organów podwładnych.

Baczną uwagę należy także zwrócić na wzmiankowane powyżej parcelowanie wykorczowanych gruntów leśnych w celach odsprzedawania parcel, jako gruntów ornych.

W tym kierunku obowiązkiem jest pp. c. k. starostów działać przedewszystkiem zapobiegająco, a mianowicie pouczać i ostrzegać ludność przed tego rodzaju spekulacyami i w ogóle starać się niedopuścić do tego, by ludność we wskazany sposób była oszukiwaną i wyzyskiwaną.

Jeśli zaś mimo to spekulacyjna sprzedaż wykorczowanych i rozparcelowanych gruntów dojdzie do skutku, należy bezzwłocznie pociągnąć winnych do surowej odpowiedzialności, a nadto w obec tego, że w razie wprowadzenia w błąd nabywców, sprzedaż taka ma cechy karygodnego oszustwa, odnieść się bezwzględnie do c. k. Prokuratoryi Państwa, celem wdrożenia śledztwa sądowo-karnego.

Dozwolone korczunki gruntów leśnych należy — jak to już polecono w §. 3 rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 3 lipca 1873 l. 6953 dz. u. kr. nr. 261 — utrzymywać w dokładnej ewidencyi za pomocą wykazu sporządzonego według formularza *A*), dołączonego do tego rozporządzenia.

Niezawiśle od prowadzenia tego wykazu, obowiązani są pp. c. k. starostowie prawomocne orzeczenia, dozwalające na korczunki, w odpisach po jednym egzemplarzu, wraz ze szkicami przestrzeni korczunkowych udzielać właściwemu c. k. technikowi inspekcyi leśnej i przedkładać c. k. Namiestnictwu. Obowiązku tego zechcą pp. c. k. starostowie ściśle dopełniać pod osobistą odpowiedzialnością.

Przekroczenia §§. 2 do 7 ustawy lasowej, jakoto: samowładne korczowanie, zaniedbanie zalesienia wyrębów w przepisanym terminie, pustoszenie lasów lub w ogóle złe obchodzenie się z nimi, należy po przeprowadzonem ścisłem dochodzeniu po myśli §. 23 ustawy lasowej karać z całą surowością, na jaką zezwalają prawne przepisy.

Obok orzeczeń karnych, należy na podstawie opinii i wniosków przesłuchanych znawców, wydawać jasne i zwięźle sformułowane zarządzenia, zmierzające do przyprowadzenia stosunków gospodarstwa lasowego do stanu prawidłowego, zgodnego z przepisami ustawy lasowej.

Ponieważ pp. c. k. starostowie zazwyczaj łączą w jednem i tem samem orzeczeniu postanowienia karne z wydanemi zarządzeniami leśno-gospodarczemi, co ze względów jurydycznych w obec odrębnych przepisów o postępowaniu karnem administracyjnem jest niewłaściwe, przeto polecam pp. c. k. starostom, aby na przyszłość, przeprowadzając dochodzenia w sprawach lasowych w obu wskazanych kierunkach równorzędnie wydawali oddzielnie orzeczenia karne, a oddzielnie zarządzenia leśno-gospodarcze, przyczem zaznaczam, że po myśli §. 77 ustawy lasowej termin rekursu do c. k. Namiestnictwa wynosi przeciw orzeczeniom karnym trzy dni, zaś przeciw innym zarządzeniom c. k. starostwa czternaście dni.

Nakoniec widzę się spowodowanym zarządzić ściślejszą niż dotychczas kontrolę nad wykonaniem zalesień, objętych prawomocnemi orzeczeniami c. k. starostw.

Przypominam, że już według §. 4 powołanego powyżej rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3 lipca 1873 dz. u. kr. nr. 261 c. k. starostwa obowiązane są utrzymywać ewidencyę nakazanych przez władzę zalesień zapomocą wykazu, sporządzonego według formularza B., dołączonego do tego rozporządzenia.

Wykaz taki, który odtąd należy jak najstaranniej prowadzić w c. k. starostwie, ma obejmować wszelkie zalesienia jakiegokolwiekbądź rodzaju, które mają być wykonane na podstawie prawomocnych orzeczeń c. k. starostwa, a zatem nietylko

a) zalesienia nakazane w drodze przymusowej w wypadkach korczowania gruntów leśnych, zaniedbania zalesień w przepisanym terminie, pustoszenia lasów lub złego obchodzenia się z nimi, ale także

b) wszelkie zalesienia na takich gruntach, które mają być zalesione jako ekwiwalenty w zamian za dozwolone korczunki.

Przy pomocy tych wykazów winni pp. c. k. starostowie w sposób wskazany w §. 4 powołanego rozporządzenia ministeryalnego tak osobiście jakoteż za pośrednictwem właściwych c. k. techników inspekcyi leśnej i innych podwładnych organów c. k. starostwa, pilnie czuwać nad wykonaniem wykazanych zalesień, przekonywać się o ich postępie, przynaglać opieszałych posiadaczy lasów i w ogóle wydawać wszelkie stosowne zarządzenia celem doprowadzenia zalesień do skutku.

Wykazy zalesień należy peryodycznie, a to 1 lutego każdego roku udzielać właściwym c. k. technikom inspekcyi leśnej w celu inwigilacyi z odpowiedniemi poleceniami i wskazówkami, jakoteż w tymże samym terminie przedkładać c. k. Namiestnictwu wraz z wyczerpującem sprawozdaniem o postępie zalesień w poprzedzającym roku kalendarzowym, o poczynionych w tej mierze spostrzeżeniach i wydanych zarządzeniach.

Terminu, wyznaczonego do przedkładania tych sprawozdań, które wciągnąć należy do ogólnego wykazu peryodycznych sprawozdań, zechcą pp. c. k. starostowie jak najściślej przestrzegać.

Wreszcie nadmieniam, że druki na wymienione powyżej wykazy *A* i *B*, odnoszące się do korczowań i zalesień, można otrzymać bezpłatnie z ekonomatu c. k. Namiestnictwa, gdzie złożone są pod L. l. składowemi 240 i 241.

C. k. Namiestnik:
Piniński.

Delegacye.

(Z komisyi węgierskiej dla spraw marynarki wojennej).

(Telegram).

Wiedeń, 3 stycznia.

W komisyi dla spraw marynarki Delegacyi węgierskiej po przemowie pos. Bolgara, krytykującego politykę kolonialną i projekt pomnożenia floty, a to z powodu, iż przemysł węgierski nie potrzebuje zamorskich rynków zbytu, zabrał głos P. Minister spraw zagranicznych hr. Gołuchowski i wyjaśniał zawarte w swojem *exposé* poglądy ekonomiczne, lecz przy tem zaznaczył, że co do

---

2)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„De toute son âme", powieść przez René Bazin).

(Ciąg dalszy).

XXXI.

Tak, wiosna się budziła. Powszechne życie unosiło się z ziemi ku niebu; wszystkie trawy zakwitły, drzewa, chociaż jeszcze bezlistne, pełne były pączków omszonych, czyniących zdala wrażenie kwiatów. Krew w żyłach ludzkich także szybciej płynęła: była to pora, w której serca starszych budzą się do miłości, a dzieci igrają w trawie. Na ulicach sprzedawano bez rozkwitły; rzeka płynęła wśród kwiatów, jakby sama zakwitła. Rzeczywiście, woda nawet posiada swoją porę rozkwitu. Przesuwają się po niej refleksa niewiadomo zkąd, bladoliliowe, które możnaby wziąć za pasma irysów płynących z prądem. A w około wysp małe fale, rozbijające się wesoło, z odgłosem, jakby tłumionego śmiechu, przybierają niewiadomo z jakiego powodu złotawe barwy, jak rozsypane cacka; ogromne białe pasma jak pola śniegowe przesuwają się w innem miejscu, a dalej trzciny topią swoje srebrnawe badyle aż do piaszczystych pokładów. Żaden cień nie mroczy światła; wszystkie te nagromadzone wspaniałości tworzą się w drodze, toczące się ku morzu.

W podobnym dniu wielki Stefan odjechał z Mauves na swoim statkn „Henryetta".

Ojciec i matka stali na ostatnim cyplu nad wodą, z trojgiem pozostałych dzieci i owa grupa coraz się zmniejszająca, tworzyła małą plamę na niezmierzonej przestrzeni porosłej trawą. Patrzyli, jak szalupa uciekała przed niemi, oddalając od wybrzeża ku morzu. Syn ich i ich dobrobyt odpływał, szukać losu na morzu. Jak piękną była ta szalupa, która ich kosztowała tyle zachodu i pracy! — Jak szybko i zgrabnie się poruszała, prując wody, które pieniły się w około! Pod głównym masztem ozdobionym zieloną gałęzią laurową, stało sześciu towarzyszy Stefana, którzy odprowadzali go aż do miejsca, gdzie rzeka wpada w morze — wszyscy w tym samym wieku co on, wszyscy urodzeni nad Ligerą. On sam stał przy sterze z gołą głową, opięty w wełnianym trykocie marynarza; opuściwszy wszystko, co mu było na świecie drogiem, obawiał się chwili słabości i nie odwrócił się ani razu, patrząc prosto przed siebie.

— Bądź zdrów, wielki Stefanie! — Płyń zdrowo, odważny rybaku, wytrwały pracowniku, dumo chaty w Mauves!...

Piękna szalupa wpłynęła już na środek rzeki. Słońce i wiatr wzięły ją w posiadanie, a ludzie z Treutemoult, znający się na rzeczy, szeptali:

— Patrzcie, co to płynie? — Jaki piękny statek!

Szalupa defilowała przed okrętami stojącymi na kotwicy, a marynarze mówili:

— To musi być chyba yacht. Siedmiu ludzi na pokładzie, to za dużo na szalupę.

Nie — to była łódź rybaka z nad Ligiery, którego zawiedziona miłość pędziła ku morzu!...

Gdy przebywali po pod wysoki dom biały, sześciu towarzyszy uniosło kapelusze w górę. Stefan się nie poruszył, nie zapytał: „Czy ona tam jest?" Ale gdyby nawet wołała go do siebie, ruchem swoich rąk białych, nie byłby wrócił z raz wytkniętej drogi.

A przecież Henryeta go widziała. Wyprosiła sobie u p. Klemencyi dwie godziny zwolnienia z pracy i zeszła aż do końca Chantenay, gdzie widok roztacza się daleko na szeroką przestrzeń rzeki. Tam, ścieżką nad brzegiem rzeki szła szybko, spiesząc się, bo chciała łódź przegonić i dłużej mieć przed oczyma postać swego przyjaciela, gdyż ciągle odwracała głowę, aby widzieć piękną szalupę pędzoną wiatrem i prądem wody.

Sześciu młodzieńców śpiewało w łodzi, a ona ich głosy słyszała.

Ani oni, ani Stefan nie mogli poznać, kim była ta szczupła postać w czarnej sukni, gubiąca się w nieskończoności miejskiego krajobrazu. Wkrótce ją przegonili. I zdawało jej się, że przez błękitną przestrzeń czuje na sobie cień łodzi, cień masztu, żagla i Stefana. Przyspieszyła kroku chcąc go jeszcze zobaczyć, jego, który przez nią odjeżdżał, który nie śpiewał wraz z innymi i był podobny do posągu nieruchomego, postawionego przy sterze. Ale wiatr się wzmagał. Przód statku unosił się pod pierwszem falowaniem wody, oznaka bliskości morza, które jakby spieszyło pochwycić to, co do niego należało. Żagiel się kołysał, kontury ludzi malały; wyglądali jak zwykła deska. Gałązka laurowa u szczytu masztu poruszała się jak ręka zasyłająca pożegnanie.

I wszystko rozpłynęło się w blasku.

Stefan nie widział nic.

Około ujścia, wysadził z łodzi sześciu swoich towarzyszy i zabrał na pokład załogę zamówioną od dawna. Gdy ciemny szafir nieba był pełen gwiazd, ten, który nie był kochany, który ani na chwilę, od łąk de Mauves, aż do Saint Marc nie przestawał myśleć o Henryecie, puścił się na szerokie, bezmierne morze....

Tego samego wieczora, o zachodzie słońca, Henryeta udała się do starego księdza, który się nią opiekował. Przyjął ją w ogrodzie, pod cedrem, którego szerokie gałęzie spływały po murze, aż na drogę Hautière. Za murem płynęły tłumy ludzi wracających z fabryk, a pył, który się unosił, upadał na drzewa i kwiaty, które nawet o tak wczesnej wi sennej porze szarą miały barwę. Ksiądz słuchał, co mu Henryeta mówiła, słuchał kroków tłumu i łączył w myśli losy jej z nędzą tych drugich. Jedno z jego najgorętszych pragnień spełniło się: oddawał swoim biednym duszę dziewiczą, doświadczoną życiem, uszlachetnioną nieszczęściem, zdolną zbliżać się do zepsucia bez obawy skalania....

I teraz on zaczął mówić....

Henryeta, słuchając go, czuła, że właściwa droga przed nią się otwiera, że kocha cierpienie ziemi najwyższą miłością oblubienicy, że jest zdolna za pomocą tej miłości, znosić wstyd, upokorzenie, niewdzięczności. Uśmiechała się do cierpień całego świata, jak matka, która się zbliża, aby podnieść z ziemi zapłakane dziecię.

Wróciwszy do siebie, napisała w swoim szarym zeszycie tylko tych słów kilka:

„Z całej duszy!..."

(Ciąg dalszy nastąpi).

marynarki wojennej to przy ocenieniu tych projektów budżetowych należy mieć wzgląd przedewszystkiem na stanowisko wojskowe, szczególnie na potrzebę obrony interesów Państwa na morzu. Dalej P. Minister wyraził nadzieję, że z czasem austro-węgierski handel zagraniczny wzmocni się, a wtedy będzie potrzebował wybitnej opieki. Dziś jednakże nie tyle można mówić o potrzebie popierania handlu, co o obronie austro-węgierskich wybrzeży, a tem samem najżywotniejszych interesów Państwa. Owóż wychodząc z tego zapatrywania, P. Minister uznaje za niezbędne powiększenie sił morskich Państwa choćby tylko w tak skromnych ramach, jakie w obecnym budżecie zaproponowano. (Powszechne potakiwania).

Następnie zabrał głos komendant marynarki admirał br. Spaun i powiedział, że wyłącznem zadaniem austro-węgierskiej marynarki jest obecnie obrona Adryatyku. Marynarka wojenna Austro-Węgier nie ma najmniejszej ambicyi rywalizowania z innemi państwami, jednakże nie da się zaprzeczyć, że od blizko dziesiątek lat jej park okrętowy jest nieco zacofany. Mowca wskazał w końcu, na Niemcy, Francyę i Włochy, gdzie zamierzone są znaczne nakłady na cele marynarki.

Komisya następnie uchwaliła w dyskusyi ogólnej zwyczajne i nadzwyczajne wydatki na cele marynarki wojennej, jak również kredyt dodatkowy.

W dyskusyi szczegółowej, jaka się następnie rozwinęła, komendant marynarki admirał br. Spaun na odpowiednie pytania wyjaśniał, że wielkokalibrowych dział dostarczy na razie firma Kruppa, jest jednak nadzieja, iż wkrótce będą mogły być te działa wyrabiane w kraju. Działa średniego i małego kalibru wykonywują się wyłącznie w kraju, a trzeba dodać, że co do dobroci zupełnie wyrównywają wyrobom Kruppa.

Po przyjęciu odpowiednich pozycyj, jednogłośnie uchwalono wyrazić zaufanie zarządowi marynarki wojennej.

Z Warszawy.

(Tow. dobroczynności. — Prywatne zakłady humanitarne. — Instytucya wzajemnej pomocy).

W dniach ostatnich odbyło się roczne zgromadzenie Towarzystwa dobroczynności. Z ogłoszonego sprawozdania dowiadujemy się, że dochody Towarzystwa wzrosły, organizacya została uporządkowana, działalność się wzmogła.

A pamiętać należy, że warszawskie Towarzystwo dobroczynności odgrywa w miejscowem życiu społecznem rolę bardzo doniosłą. Formalnie jest to stowarzyszenie filantropijne prywatne, ale faktycznie spełnia ono te funkcye, które w innych krajach i w samorządnych miastach cesarstwa należą do zakresu gospodarstwa publicznego. Dzięki przestarzałemu ustrojowi administracyi miejskiej, w gospodarstwie miasta Waszawy nie ma wcale wydziału dobroczynności publicznej. Osobny, niezależny od magistratu urząd, zwany radą dobroczynności publicznej, zawiaduje głównie szpitalami, które zresztą na swoje utrzymanie posiadają fundusze specyalne. Cała zaś pomoc i opieka nad ludnością ubogą, cała tak zwana *l'assistance publique*, która wszędzie indziej jest obowiązkiem gminy, w Warszawie wykonywa filantropia prywatna, a wpierwszym rzędzie Towarzystwa dobroczynności. Przytułki dla starców i kalek, domy sierot, ochrony, szwalnie, żłobki, zaopatrywanie biedaków w jadło, odzież i opał, wreszcie wsparcia pieniężne — wszystko to istnieje i dokonywa się dzięki Towarzystwu, złożonemu z kilkuset członków, płacących 6-rublowe składki, albo ofiarujących bezinteresownie swą pracę. Budżet roczny Towarzystwa, dzięki zapisom i ofiarom, przenosi 400 tys. rubli.

W ostatnich latach bardzo ożywioną działalność rozwija również Towarzystwo przeciwżebracze, niedawno powstałe Towarzystwo opieki nad nieuleczalnymi, a oprócz tych istnieje jeszcze bardzo wiele innych stowarzyszeń i instytucyj filantropijnych — prywatnych. W całej tej akcyi dobroczynnej gmina miejska nie bierze żadnego udziału, ale bo też gminy tej właściwie w Warszawie nie ma. Są tylko urzędnicy, ogromnie skrępowani formalistyką, zawaleni robotą kancelaryjną i przeważnie licho płatni. Dość powiedzieć, iż każdy wydatek miejski, przenoszący 50 rubli, musi być zatwierdzony przez władze ministeryalne w Petersburgu! Różne zaś funkcye, spełniane gdzieindziej przez rady i zarządy miejskie, złożone z obywateli i posiadające szerokie atrybucye, w Warszawie wykonywane być muszą na ochotnika, z inicyatywy i z ofiarności osób dobrej woli.

W ostatnich czasach krzewi się i rozwija nietylko filantropia prywatna, ale i instytucye wzajemnej pomocy. Do tej kategoryi należą tak zwane kasy przezorności, zastępujące dla grup mniej licznych stowarzyszenia emerytalne. Takie kasy istnieją oddawna przy różnych zakładach finansowych i przemysłowych, dla urzędników i oficyalistów tych zakładów. Teraz zaczęto tworzyć takież kasy dla szerszych grup społecznych. Przed rokiem powstała taka kasa dla literatów. Organizują się kasy dla lekarzy, farmaceutów i nauczycieli prywatnych. Niedawno otwarto zapisy do kasy przezorności dla oficyalistów rolnych, a świeżo zatwierdzono ustawę kasy dla pracowników handlowych.

Z Poznańskiego.

(Nowe przesiedlenia urzędników Polaków. — Wybór reprezentantów m. Poznania do sejmu prowincyonalnego. — Pogląd na działalność rady miejskiej w ubiegłym roku. — Uroczystości na rozpoczęcie nowego stulecia).

Z powodu przeniesienia kilkunastu urzędników pocztowych Polaków ze stron rodzinnych w dalekie zakątki niemieckie, prasa polska wypowiada najżywsze ubolewanie, zapytując czy nie jest to najdotkliwszą karą, jeżeli urzędników polskich nagle wyrywa się z rodzinnych stosunków i przenosi w stosunki zupełnie obce, gdzie na nich tak ludność, jak koledzy patrzą z ukosa, jako na rzekomych agitatorów lub winowajców służbowych, zdegradowanych z Poznania, stolicy prowincyonalnej, do małych zaścianków niemieckich bez awansu i bez podwyższenia pensyi? Za cóż takich przesiedleńców uważać muszą koledzy i ludność miejscowa? Przypuszczają, że ich akta personalne wielkie kryć muszą tajemnice ujemnej natury.

Przesiedleni tem dotkliwiej odczuwają translokacyę, iż w nowych swych siedzibach nawet nie znajdą sposobności wykonywania praktyk i obowiązków katolickiego wyznania.

Zarządzenie, o którem mowa, wywołuje ostrą krytykę nawet ze strony niektórych dzienników niemieckich. I tak *Pos. Neu. Nachrichten* stwierdziwszy, że ukaz rzeczony mógł wyjść tylko z naczelnego urzędu poczt w Berlinie, gdyż dyrekcya w Poznaniu była z urzędników tych zupełnie zadowoloną i nie miała najmniejszego powodu przez usunięcie ostatnich polskich urzędników utrudniać sobie stosunków z polską publicznością, ubolewają bardzo nad smutnym losem przesiedlonych, posiadających rodzinę, którzy w miastach, dokąd ich przesiedlono, nie znajdą nawet kościoła katolickiego lub wyższej szkoły, umożliwiającej im kształcenie dzieci.

Poznańska rada miejska wybrała jako przedstawiciela miasta Poznania w sejmie prowincyonalnym na okres 1900 do 1905 radców miejskich Jäckla i Kantorowicza, obu izraelitów.

Na ostatniem w ubiegłym roku posiedzeniu tejże rady przewodniczący dał pogląd na sprawy, załatwione przez tę korporacyę w roku 1899. Do ważniejszych należą: Przyłączenie przedmieść do Poznania, zaciągnięcie pożyczki w kwocie 6 milionów marek, rozszerzenie szkoły realnej i założenie nowego gimnazyum, założenie instytutu hygienicznego, uchwalenie środków na restauracyę ratusza, założenie warstatu naukowego dla rzemieślników, urządzenie zakładu gazu wodnego, ustanowienie kierunku nowych ulic, zniesienie góry przy Nowej ulicy i upiększenie tego miejsca, nabycie przez miasto różnych posiadłości, organizacya zakładu rzezalni i targowiska, wreszcie powiększenie liczby radnych miasta.

Z rozkazu cesarza szkoły i załoga wojskowa w Poznaniu obchodziły uroczyście rozpoczęcie nowego stulecia. W dzień Nowego Roku odbyła się na placu Wilhelmowskim wielka parada, podczas której komenderujący generał wygłosił mowę. Następnie odbyły się we wszystkich koszarach odpowiednie akty uroczyste.

KRONIKA

Lwów, 3 stycznia.

— **Biura Redakcyi i Administracyi „Gazety Lwowskiej“, oraz Filii c. k. Biura tel. korespondencyjnego przeniesione zostały do domu przy ul. Czarnieckiego nr. 12, II piętro.**

— **JE. Marszałek krajowy** Stanisław hr. Badeni wyjechał w poniedziałek do Koropca. Do Lwowa powróci prawdopodobnie w sobotę.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

— **Noworoczny awans w rezerwie.** Podporucznikami w rezerwie mianowani rezerwowi kadeci (zastępcy oficerów):

W piechocie: Czesław Radwański, Wilhelm Duk, Leopold Mucha, Jan Hahn, Ludwik Zawodnik, Franciszek Spitschka, Mateusz Zamorski, Rudolf Reichel, Franciszek Saravec, Józef Kolmann, Jan Orlik, Adolf Neužil, Wojciech Gliński, Jan Czarnik, Zygmunt Malfait 30 bat. strzelców, Karol Hloun, Antoni Dudzik, Seweryn Czajkowski, Ksawery Motylewski, Kasper Nowak, Józef Wojtoń recte Wojtowicz, Franciszek Soldan, Franciszek Rybniczek, Józef Jelinek, Jan Wardzala, Józef Szafranek, Andrzej Miś, Jan Kalita, Bazyli Bereżański, Edmund Hudec, Bruno Alscher, Waleryan Paszkowski, Fryderyk Sommer 9 bat. strz., Karol Ostachowicz, Józef Orkowicz, Włodzimierz Kobrzyński, Adolf Treulich, Teodor Feliks, Franciszek Weiss, Franciszek Szindler, Józef Hora, Edward Praksmajer, Adolf Stotter, Iwan Biłyk, Antoni Terlikiewicz, Józef Weiser, Aleksander Sturm, Rudolf Malinowski, Emil Rosenteld, Eugeniusz Szupner, Antoni Komarek, Mikołaj Mandyczewski, Edward Sobotkiewicz, Józef Kvapil, Atanazy Michalewicz, Izak Tannenbaum, Władysław Czechowicz 32 bat. strzel., Fryderyk Müller, Jonasz Rottmann, Stanisław Laszkiewicz, Izydor Szomborski, Ernest Eseb, Franciszek Schanek, Wacław Naivirt, August Bucher, Piotr Marczak, Mieczysław Chulawski, Leopold Klieber, Karol Bechine, Jan Adamski, Karol Rosenzweig, Jan Keindl, Benno Tugendhadt, Włodzimierz Ustvanowicz, Antoni Slama 4 bat. strz., Józef Dubik, Edward Kriner, Gustaw Bett, Wacław Eesp, Antoni Lewicki, Wincenty Chalupski, Franciszek Zügner, Edward Gärtner, Eugeniusz Werner, Ozyasz Herrdes, Jan Szoffer, Franciszek Zlamal, Ferdynand Petermann, Kamil Havelka, Witold Kuden 13 bat. strz., Piotr Palme, Adolf Hrussa, Jan Radomski, Aloizy Bestak, Franciszek Walenta, Jarosław Heik, Wencel Braun, Jan Wiszniewski, Jan Maya, Modest Lewicki, Józef Peter, Jan Wróbel, Ferdynand Tilsch, Wiktor Neumann, Modest Sbiera, Salomon Sonnenstrahl, Leon Herzhaft, Herman Wolfrum, Adolf Lustgarten, Wilhelm Kowanda, Józef Ruzicka, Kazimierz Peszkowski 13 bat. strzel., Franciszek Rodt, Eugeniusz Misky, Władysław Litwiński, Aleksander Baraniecki, Ferdynand Hoffmeister, August Jaksch, Jan Mikosz, Kornel Papp, Aleksander Bartik, Mieczysław Sieradzki, Franciszek Wolfbauer, Karol Gismann, Kornel Milch, Herman Uhlik, Zygmunt Buchelt, Józef Proksa, Wincenty Reif, Ferdynand Gorecki, Antoni Knapp, Władysław Grodzicki, Fryderyk Jellinek, Hugo Löwy, Ernest Beckert, Ottomar Riedl, Aleksander Prochaska, Władysław Sniadowski, Wilhelm Budziszowski, Leonard Albrecht, Franciszek Kubski, Mieczysław Szymański, Jan Reday, Stanisław Postępski, Fryderyk Korb, Franciszek Sebesta, Franciszek Śwideński, Jan Ligeza, Karol Moskaluk, Tadeusz Ceypek, Jan Fleischman, Karol Wimetal, Karol Schwarz, Gwido Fuchsgelb, Włodzimierz Dukla, Zdzisław Popowicz, Michał Petryszak, Jan Marczel, Witold Mierczuk, J. Grabowieński, J. Lustig, S. Kubicki, K. Kraft, G. bar. Haussman-Stein unter Lebenber, Lanegg und Greifenegg, J. Schlosser, B. Joachim, J. Allacz, F. Heil, W..Bily, F. Michejda, H. Blüh, B. Aleksiewicz, J. Kózka.

Nadto następujący podoficerowie w rezerwie: J. Mattausch, J. Hertl, K. Starak, W. Merunowicz, O. Herrmann, S. Orzechowski, M. Trerbesi, K. Schneid, F. Tinkl, F. Keppich 30 bat. strzel., A. Kwett, J. Legler, E. Lustgarten, F. Weigl, W. Spannbaner, S. Gajczak, O. Biewol, K. Kantor, A. Haimann, S. Tomaszewski, R. Epler, M. Gałuszkiewicz. (C. d. n.)

— **Magistrat** m. Lwowa podaje do powszechnej wiadomości, że wykazy imienne lwowskich popisowych, urodzonych w r. 1879, 1878, 1877 a przeto powołanych do tegorocznego poboru głównego, wyłożone będą w miejskim urzędzie konskrypcyjnym od 5 do 15 b. m. do wolnego przeglądu wszystkich interesowanych.

— **Raut.** W prywatnych salonach prezydenta miasta Lwowa odbyło się wczoraj wieczorem świetne przyjęcie: na zaproszenie pp. Małachowskich, którzy gości swych podejmowali z wyszukaną uprzejmością i serdeczną gościnnością, zgromadziło się kilkaset osób. Przybyli naczelnicy wszystkich władz rządowych i autonomicznych, świat poselski, przedstawiciele rozmaitych kierunków i gałęzi życia publicznego i społecznego, reprezentanci duchowieństwa, wojskowości, sądownictwa, palestry, medycyny, przedstawiciele nauki, literatury, prasy, sztuki i przemysłu, a nie brakło także grona nadobnych pań. Wśród zebranych był JE. Pan Namiestnik Leon hr. Piniński, JE. komenderujący gen. broni Fiedler, dalej Wiceprezydent Namiestnictwa p. Jan Lidl, zastępca Maszałka krajowego p. Antoni Chamiec itd. itd.

Jeszcze długo po północy wrzało w salonach pp. prezydentowstwa ożywione życie.

— **Sejmik relacyjny** zwołał poseł ks. Paweł Sapieha do Krosna na 10 b. m. o 2 po południu.

— **Dr. Ludomił German** wygłosi w Przemyślu w niedzielę, 7 b. m., odczyt „O symbolizmie w nowoczesnej literaturze“.

— **Z Koła literacko-artystycznego.** Bankiet na cześć Michałowskiego odbędzie się w piątek, dnia 5 b. m., o godzinie 10 wieczorem. Panie biorą udział w bankiecie. Lista otwarta.

— **Tow. prawnicze lwowskie.** Dnia 4 b. m. (we czwartek) o godzinie 7 wieczorem odbędzie się w lokalu Towarzystwa (ul. Karola Ludwika 3) wykład p. Jana Nep. Frankego p. t.: „Nasze szkoły przemysłowe i wystawa paryska“.

— **Z „Sokoła“.** Wspólny opłatek dla członków polskiego Tow. gimnastycznego „Sokół“ odbędzie się w sobotę, dnia 6 b. m., punktualnie o godzinie pół do 8 wieczorem. Zgłoszenia przyjmuje kancelarya „Sokoła“ tylko do piątku, dnia 5 b. m., do godziny 8 wieczorem.

— **Z Izby sądowej.** Deklaracya, którą p. Breiter złożył na wczorajszem posiedzeniu trybunału, a na podstawie której trybunał wydał wyrok uwalniający go, opiewa:

Po pierwsze: Oświadczam, że zarzuty, jakie kiedykolwiek w *Monitorze* i podczas rozprawy przeciw dr. Tadeuszowi Sołowijowi podnosiłem — są nieprawdziwe.

Powtóre: Oświadczam, że zamieszczając artykuł pod napisem: „Specyalista od wszelkich ugód, ale nie za darmo“ nie wiedziałem, że zarzuty podniesione tam przeciwko pewnemu ugodowemu posłowi ruskiemu, dotyczą osoby p. posła Wachnianina, a dziś na podstawie przeprowadzonej rozprawy oświadczam, że zarzuty w mowie będące, jako absolutnie nieprawdziwe, do jego osoby nigdy nie mogły się odnosić.

Co do posła Wachnianina, tej samej treści deklaracyę złożył także i p. Łucyk.

— **Na gimnazyum** polskie w Cieszynie złożył w administracyi *Gazety Lwowskiej* p. W. G. 2 korony.

— **Hojna ofiara.** Na polską szkołę ludową w Cieszynie ofiarował dr. Hassewicz z Odessy, przebywający obecnie w Karlsbadzie, 10.000 rubli.

— **Rozdanie nagród sługom domowym.** W sobotę, dnia 30 grudnia r. z. odbyło się w gal. Kasie oszczędności, w obecności prezesa, dwóch członków wydziału i dyrekcyi gal. Kasy oszczędności, 32 z kolei rozdawanie nagród z fundacyi gal. Kasy oszczędności we Lwowie, pod imieniem ś. p. Felicyana Korab Laskowskiego, dla zasłużonych sług domowych mieszkańców m. Lwowa. Przyznano nagrody 26 sługom w łącznej kwocie 490 zł., mianowicie otrzymali:

30 zł. cztery razy premiowana Ludwika Macijewicz;

po 25 zł. trzy razy premiowani: Tekla Naszczak, Jan Hredil, Katarzyna Bahłaj, Anna Moskwiak, Anastazya Niedźwiedź;

po 20 zł. dwa razy premiowani: Karol Dziubankiewicz, Katarzyna Gwozdecka, Anna Zaharejko, Michał Charaton, Marya Wrba, Katarzyna Sokulska, Anna Kaszycka;

po 15 zł. raz premiowani: Ahafia Szepta, Tytus Matwijów, Ilko Starowiecki, Ewa Maszak, Jędrzej Maruniak, Daria Stefanów;

po 15 zł. dotychczas niepremiowani: Anastazya Wyszyńska, Michalina Babuchowska, Joanna Wołek, Franciszek Wrana, Wawrzyniec Pytel, Magdalena Kuźma, Katarzyna Włodkowska.

= **Nieszczęśliwy wypadek.** Helena Czabańska, z Brzeżan, lat 27 licząca, kucharka u szynkarza Dickera, pod l. 24 a) ul. Łyczakowska, preparując wczoraj wieczorem na kuchni spirytus z miodem, doznała silnego poparzenia. Opatrzona przez pogotowie stacyi ratunkowej, odstawioną została do szpitala powszechnego; życiu Czabańskiej grozi poważne niebezpieczeństwo.

= **Aresztowano** przemyślnego 12-letniego handlowca Isaaka Gepperta, który otrzymawszy od włościanki Jewki Pełech za sprzedane za 5 ct. firaneczki papierowe koronę do wymiany, ukrył zręcznie koronę, a zwracając jej monetę 25 kopiejek jako fałszywą, domagał się z krzykiem zapłaty. Pomysłowego kupca, przy którym znaleziono i koronę, zamknięto.

= **Przytrzymano** Edwarda Fuchsa, który z dwoma towarzyszami włamał się do pomieszkania urzędnika tabuli przy ulicy Batorego nr. 34; przyłapani przez służbę innych lokatorów tej kamienicy, szukali amatorowie cudzej własności zbawienia w ucieczce przez okno na ulicę Fredry. Schwycono w ucieczce jedynie Fuchsa, dwaj inni umknęli.

= **Szajka międzynarodowych oszustów,** mająca swą siedzibę w Madrycie, nie poprzestaje ciągle jeszcze zarzucać swych sieci na tutejszych mieszkańców, szukając naiwnych, którzyby na obietnice znacznych procentów od ukrytych bajecznych skarbów lub sum, zdeponowanych w fikcyjnych bankach, zdecydowali się ofiarować szalbierzom żądaną brzęczącą monetę. I tak w październiku z. r. tutejszy kupiec A. otrzymał z Madrytu od „uwięzionego pułkownika kubańskiego Zamory“ ofertę na wydobycie ukrytego przed wojną milionowego majątku, mającego mu posłużyć do wybawienia go z niewoli; — w grudniu zaś z. r. przedsiębiorca M. R. w Husiatynie otrzymał tajemniczą prośbę od rzekomego pułkownika sztabu transvaalskiego Johna Wilforda, który schwytany w Hiszpanii na zakazanem transportowaniu broni dla Boerów, odsiaduje karę 14-miesięcznego więzienia, — o udzielenie środków na wykupno zafantowanych za koszta procesu rzeczy Wilforda, w których ukrył on kwit depozytowy banku londyńskiego na 45.000 funtów szterlingów, otrzymane na

zakupno broni. — Propozycya ta dla dodania jej pozoru wiarygodności poparta była dwoma sfałszowanymi dokumentami (władzy hiszpańskiej i świadectwem prezydenta Krügera), — a nadto oprócz wskazówek do podróży na Paryż do Segowii dołączoną była i fotografia młodej dziewczyny, rzekomej córki Wilforda, umieszczonej w Barcelonie, która miała adresatowi wskazać dokładnie potrzebne szczegóły.

Ostrzega się przeto nagabywanych podobnemi ofertami przed niebezpieczeństwem ztąd wyniknąć mogącem, a gdy władze hiszpańskie również dążą do położenia kresu szajce tych szalbierzy, należy listy podobne przesłać właściwej władzy do odpowiedniego użytku.

— Podarunki sułtana dla cesarza Niemiec. Cesarz Wilhelm otrzymał znowu nowy podarunek od sułtana. Jest nim prześliczny obraz, przedstawiający dziewczynę z dzbankiem, idącą czerpać wodę. Płótno jest dziełem malarza francuskiego Bouguereau, który namalował je przed 30 laty. Prócz wspomnianego obrazu sułtan podarował cesarzowi dwa pełnej krwi konie arabskie, które do Berlina przywiózł adjutant sułtański.

Notatki literacko-artystyczne.

(Konopicka Marya: Mickiewicz, jego życie i duch. Warszawa-Petersburg 1899. 8° str. 192).

(*bc.*) Rzecz to zawsze niezwykle zajmująca, gdy poeta mówi o poecie, gdy zdaje nam sprawę ze spostrzeżeń i wrażeń, wzbudzonych w nim przez utwory ducha któregoś z braci po lutni. Taką jest książka p. Konopnickiej. Znakomita poetka opowiada nam tym razem o największym z wieszczów naszych — o Mickiewiczu. Opowiada nie po raz pierwszy. Przedtem już czytaliśmy jej studya o „Odzie do młodości“ i „O I. i II. części Dziadów“. Teraz postanowiła ująć w całość „życie i ducha“ Mickiewicza; przedstawić go jako „wodza-wieszcza“ naszych poetów, jako tego, w którym cały naród „czuje siebie“, który był „wypadkową wszystkich sił duchowych“ tego narodu i mógł bez przesady powiedzieć o sobie:

Ja i Ojczyzna, to jedno;
Nazywam się milion: bo za miliony
Kocham i cierpię katusze.

Takie dzieła o Mickiewiczu mamy już w naszej literaturze — mamy przedewszystkiem dzieła Chmielowskiego i Kallenbacha. Obaj autorowie zestawili w monografiach Mickiewicza wyniki swych badań i rozmyślań na tle całej dotychczasowej literaturyy o wieszczu naszym. Dziełko p. Konopnickiej różni się od dzieł powyższych w zupełności. Zawiódłby się mocno ten, ktoby szukał u niej wszechstronnego zestawienia i omówienia tego wszystkiego, co przedtem już w rozmaitych czasach wygłoszono o życiu, zwłaszcza zaś o dziełach Adama. Inaczej p. Konopnicka pojmuje swoje zadanie i inaczej je wykonywa.

Przedewszystkiem życie poety przedstawia autorka bardzo krótko, stara się je zogniskować jedynie w najgłówniejszych i najcharakterystyczniejszych rysach. To tylko zaznacza i podnosi, co wpłynęło u Mickiewicza na usposobienie, rozwój geniuszu i twórczość. Liczyć się też musi z wymaganiami cenzury. Zna autorka to wielkie życie z dobrych źródeł i w przedstawieniu jego zdarzeń obiera trafny punkt widzenia. Jako przykłady tego wymienimy dzieje i charakterystykę miłości poety dla Maryli Wereszczakówney, pobyt jego w Rzymie, towianizm i stosunek do Towiańskiego.

Przeważną jednak część pracy swej poświęca autorka omówieniu dzieł poety. O to jej właściwie i głównie chodzi. A na te dzieła chce spojrzeć własnem okiem, chce zdać przed nami sprawę ze swych własnych, bardzo poważnych zastanawiań się i rozpamiętywań. Nie zależy też jej wcale na systematycznem rozpatrzeniu wszystkich zagadnień, które łączą się z jakimś utworem Mickiewicza. Autorkę nderzają przedewszystkiem pewne strony tego utworu — o nich to mówi i te rozbiera, jako — jej zdaniem — najbardziej charakterystyczne. I tak powstaje szereg uroczych traktacików o płodach ducha Adama. Autorka zapuszcza w głąb ich bystre spojrzenie, wydobywa z pod osłonek formy myśl jedną po drugiej, wyjaśnia je i określa, wysnuwa przeróżne wnioski. Rozsiewa zaś przytem tyle trafnych i wspaniałych myśli, że mówiąc obecnie o Mickiewiczu, musimy znać jej zapatrywania i z niemi się liczyć. Świetnymi przykładami tego są takie ustępy dziełka, jak o „Odzie do młodości“, o wielkiej improwizacyi Konrada, o „Panu Tadeuszu“. Nie koniec jednak na tem. Dziełko autorki cechuje w wysokim stopniu jeszcze eokliczność inna, nadająca mu wysoce odrębne piętno. Autorka napisała rzecz swoją tak, jak tylko poeta o poecie może napisać, napisała ją z nadzwyczajnym polotem, z ogromną malowniczością i plastycznością słowa. Mnóstwo tu ustępów niezrównanej piękności, które chciałoby się dosłownie powtórzyć, gdyby miejsce na to pozwalało.

Książka p. Konopnickiej, to jedno z najbardziej ponętnych zjawisk w literaturze naszej z ostatniej doby.

U Orzeszkowej. Współpracownik *Syna Otieczestwa*, p. Prużańskij, zamieszcza w tej gazecie interwiew z p. Orzeszkową. P. Prużańskij mówił po rossyjsku, p. Orzeszkowa zaś po polsku. Nie może się on wydziwić, iż Orzeszkowa mieszkając w Grodnie, nie umie po rossyjsku i nie zna autorów rossyjskich z wyjątkiem hr. Tołstoja, którego wszakże dzieła czytała tylko w tłómaczeniu polskiem. Pani Orzeszkowa uskarżała się na zachowanie się bez żadnej ceremonii tłómaczy rossyjskich, oraz wydawców rossyjskich, którzy bez jej wiedzy i pozwolenia tłómaczą i wydają jej utwory.

Karol Millöcker, o którego śmierci donieśliśmy już, liczył lat 58 i był obok zmarłego już Jana Straussa ojcem wesołej muzy naddunajskiej stolicy, popularnym autorem popularnych operetek. Był on dzieckiem Wiednia; jako syn złotnika urodził się w dniu 29 kwietnia 1842. Zrazu ojciec chciał także i z niego zrobić złotnika, ale poznawszy wnet, że wrodzone zdolności ciągną utalentowanego chłopca w inną stronę, pozwolił mu zostać — muzykiem. Ukończywszy konserwatoryum, otrzymał posadę kapelmistrza w jakimś małym teatrzyku w Gracu, gdzie też wystawione zostały pierwsze jego operetki: „Der todte Gast“ i „Die lustigen Binder“. Przyjęto je życzliwie, co zachęciło młodego kompozytora do dalszej pracy. Powołany na kapelmistrza do niemieckiego teatru w Budapeszcie, wystawił tam operetkę „Die Fraueninsel“, która cieszyła się nadzwyczajnym sukcesem. Następnie powrócił do Wiednia, gdzie na stanowisku kapelmistrza głównie w teatrze „An der Wien“, pozostawał do r. 1883. W teatrze „An der Wien“ wystawiał też odtąd najpierw wszystkie swoje większe i mniejsze utwory, które obiegły następnie cały świat. Największem powodzeniem cieszyła się i cieszy się zawsze jeszcze operetka „Der Bettelstudent“ (Palestrant) (1882 r.), dalej „Gasparone“, „Der Feldprediger“, „Der Viceadmiral“, „Die sieben Schwaben“, „Der arme Jonathan“, „Das Sonntagskind“, „Der Probekuss“ i — ostatnie dzieło zmarłego — „Das Nordlicht“. Millöcker stał się sławnym i bogatym, a o popularności jego i o wrażeniu, które wywoływał swym talentem, świadczy następujący epizod:

Po wystawieniu operetki „Palestrant“, Millöcker otrzymał między innemi anonim, oświadczający mu namiętną miłość nieznanej damy. Millöcker nie zwracał na to uwagi, ale listy szły za listami. Gdy i dalsze listy pozostały bez odpowiedzi, pewnego dnia nadeszła kartka korespondencyjna, pełna namiętnych wyrzutów za to, iż kompozytor, pogrążony w muzyce i sławie zapomina o innych uczuciach; pisząca kartkę zwracała uwagę kompozytora na przedstawienie następnego dnia, w którym Millöcker miał dyrygować orkiestrą podczas premiery nowej swej operetki. Millöcker nie zważał i na tę przestrogę, — nazajutrz jednak wieczorem w chwili, gdy publiczność wsłuchiwała się właśnie w słodkie tony jakiegoś dzieła miłosnego, rozległ się nagle strzał, i w jednej z lóż parterowych padła nieżywa na posadzkę piękna, nieznana dama. Znaleziono przy niej kartkę *Je meurs de t'adorer* (umieram z miłości dla ciebie). — Od kilku lat osiadł był Millöcker w Baden koło Wiednia; uległ atakom apoplektycznym.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcyą Ludwika Hellera.

Dziś, we środę po raz pierwszy „Synowa“, komedya w 3 aktach pp. Carré i Bilhaud z pną Czaplińską w roli tytułowej.

We czwartek po raz 11 „Lalka“, operetka w 3 aktach Edm. Audrana, z p. Kliszewską.

W piątek po raz 2 „Synowa“, komedya w 3 aktach pp. Carré i Bilhaud

W sobotę po południu o pół do 4 „Małka Schwarzenkopf“, sztuka ze spiewami w 5 aktach Gabryeli Zapolskiej.

W sobotę wieczorem o pół do 8 (wznowienie) „Baron cygański“, opera komiczna w 3 aktach Jana Strausa z p. Orzelskim w roli Barinkaya i pną Askenassy w roli Saffi.

W niedzielę po południu o pół do 4-tej „Palestrant“, opera komiczna w 4 aktach Millöckera z p. Orzelskim w roli tytułowej.

W niedzielę o pół do 8-mej wieczorem „Król Lear“, tragedya w 5 aktach Szekspira z p. Zawadzkim w roli tytułowej.

W poniedziałek po raz 20 „Cyrano de Bergerac“, komedya romantyczna w 5 aktach Edm. Rostanda z p. Chmielińskim w roli tytułowej.

Najbliższą nowością będzie 3 aktowa komedya Adolfa Walewskiego p. t.: „Wielkie Figury“ i wznowienie 3 aktowej komedyi Pailllerona „Świat nudów“ z pnią Cichocką w roli księżnej (którą dawniej grywała niezapomniana pni Aszpergerowa). Następnie daną będzie wystawna sztuka francuska „Colinette“ z panią Zapolską w roli tytułowej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Przy wczorajszem ciągnieniu w Wiedniu obligacyj pożyczki na cele komunikacyjne wyciągnięto następujące serye z emisyi I.: 902, 907, 915, 1.872, 3.894, 4.495, 4.516, 4.935; z drugiej emisyi: 5.587, 5.636, 6.795, 6.908, 7.793, 8.595, 8.617.

Przy wczorajszem ciągnieniu losów tryesteńskiej pożyczki komunalnej z roku 1860 główna wygrana 20.000 koron padła na nr. 16.431, po 2.000 koron wygrały nr. 4962 i 17.993.

(*ż*) **Wykaz dochodów** z przewozu na c. k. austryackich kolejach państwowych, oraz na kolejach prywatnych przez Państwo zarządzanych, za miesiąc listopad 1898 r. w porównaniu z tymże miesiącem roku zeszłego.

I. Koleje państwowe: 9,776.922 zł., więcej o 34.118 zł.;

II. Koleje lokalne w Galicyi i na Bukowinie:

1. Borki wielkie-Grzymałów: 4.277 zł. więcej o 355 zł.;

2. Bukowińskie: 52.832 zł., mniej o złr. 3.359.

3. Nowe bukowińskie: 33.500 zł., mniej o 4.569 zł.;

4. Chabówka-Zakopane, otwarta dnia 25 października 1899, dochód: 9211 złr.

5. Delatyn-Kołomyja-Stefanówka, otwarta dnia 26 września 1899, dochód 2492 zł.

6. Dolina-Wygoda: 5.287 zł., więcej o 526 zł.;

7. Kołomyjskie: 5.172 zł., mniej o zł. 1.161.

8. Lwów-Bełzec- (Tomaszów): 18.589 zł., mniej o 1.568 zł.;

9. Lwów- (Kleparów)- Janów: 2.460 zł., więcej o 804 zł.;

10. Łupków-Cisna: 1.369 zł., mniej o 75 zł.;

11. Wschodnio-galicyjskie — w tem otwarta 1 grudnia 1898 linia Borszczów-Iwanie Puste: 31.113 zł. więcej o 5.708 zł. i

12. Trzebinia-Skawce otwarta 15 sierpnia 1899 dochód: 10.879 złr.

Łączny dochód kolei lokalnych w całem Państwie 594.412 zł., — więcej o 115.595 zł.

Razem dochód wszystkich kolei państwowych i przez Państwo administrowanych: 10,371.334 zł. więcej o 149.713 zł.

Łącznie z żeglugą na jeziorze Bodeńskiem dochód w listopadzie 1899: 10,388.885 zł., więcej niż w listopadzie 1898 r. o zł. 151.350.

Kółka rolnicze. W roku ubiegłym zakupiono za pośrednictwem Zarządu głównego we Lwowie maszyn i narzędzi rolniczych za 3752 zł., podczas gdy w roku 1898 nabyto ich za 1467 zł., a w roku 1897 tylko za 775 zł. Widzimy więc z tego, że coraz więcej członków Kółek korzysta z ulg, uzyskanych przez Zarząd główny. Kwota ta, jak podnosi *Przewodnik Kółek rolniczych*, jest jednakowoż drobnostką w obec zapotrzebowania przeszło 60.000 członków, jakich liczą Kółka rolnicze. Przeważna ilość członków idzie na lep agentów, niejednokrotnie przepłaca maszyny i naraża się niepotrzebnie na procesa. Winę tego ponoszą po części zarządy Kółek i te osoby, które odbierają *Przewodnik Kółek rolniczych*, ponieważ nie powiadamiają członków o korzystnem dla nich pośrednictwie Zarządu głównego.

Trzy tysiące marek nagrody wyznaczyła *Allg. Fleischer Ztg.* za wynalezienie środka konserwującego mięso siekane, któryby jednak nie był szkodliwy. Powodem wyznaczenia tejże nagrody było skazanie kilku rzeźników w Gdańsku i w innych miejscowościach na kary pieniężne za używanie środka konserwującego mięso siekane, który jednak, wedle stwierdzenia chemików, był szkodliwy zdrowiu.

Produkcya węgla. Jeszcze zeszłego lata dzienniki angielskie zwracały uwagę na możliwość przesilenia węglowego w Anglii. Obecnie przesilenie to rzeczywiście wynikło i to nietylko w Anglii, ale na całym świecie. W Niemczech, Francyi i Belgii, pomimo zwiększonej produkcyi kopalń, popyt nie może być w całości zaspokojony. Wydatność kopalń węgla w ciągu ostatnich lat była ogromna. Pierwsze miejsce pod względem produkcyi zajmuje Anglia, dalej idą Stany Zjednoczone; Niemcy w roku bieżącym wyprodukują po raz pierwszy 100,000.000 ton; w Rossyi również produkcya stale się zwiększa. Siedm głównych krajów produkcyi (Anglia, Stany Zjednoczone, Niemcy, Francya, Belgia, Austrya i Rossya) dały razem: w 1890 r. 454,000.000 ton, a w 1898 r. 570,000.000 ton. W poszczególnych krajach produkcya węgla tak się przedstawia:

	1890 r. ton	1898 r. ton
Anglia . .	181,617.000	202,024.000
Stany Zje.	140,883.000	196,000.000
Niemcy .	70,238.000	99,280.000
Francya .	25,571.000	27,000.000
Belgia . .	20,366.000	27,000.000
Austrya .	9,926.000	20,075.000
Rossya . .	998.000	11,200.000

Wiedeń, 3 stycznia. Spirytus 38·40 do —·—. Tendencya bez ochoty.

Nafta galicyjska niezmieniona.

Cukier surowy 24·35 do —·—. Tendencya słaba.

Wiedeń, 3 stycznia. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)*

Pszenica na wiosnę 8·01 do 8·02; na maj-czerwiec —·— do —·—; na jesień —·— do —·—.

Żyto na wiosnę 6·73 do 6·74 na maj-czerwiec —·— do —·—; na jesień —·— do —·—.

Kukurudza na maj-czerwiec 5·23 5·24; — na czerwiec-lipiec —·— do —·— na lipiec-sierpień —·— do —·—.

Owies na wiosnę 5·35 do 5·36; — na maj-czerwiec —·— do —·—; — na jesień —·— do —·—.

Rzepak na styczeń-luty —·— do —·—; na sierpień-wrzesień 11·85 do 11·95.

Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień 32·50 do 33·50.

Tendencya: nieco silniejsza.

Pogoda: odwilż.

Budapeszt, 3 stycznia. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)*

Pszenica na kwiecień 7·82 do 7·83; na październik 7·96 do 7·98.

Żyto na kwiecień 6·41 do 6·42.

Owies na kwiecień 5·03 do 5·04.

Kukurudza na maj 4·94 do 4·95.

Rzepak na sierpień 11·70 do 11·80.

Oferty na pszenicę: mierne.

Chęć kupna: ograniczona.

Tendencya: spokojna.

Pogoda: mgła.

Berlin, 3 stycznia. Banknoty austryackie 169·15. Spirytus 47·60.

Frankfurt, 3 stycznia. Austryackie Kredyty 235·—, Koleje państwowe 134·20, Alpiny —·—, Disconto 193·90, Laura —·—.

Paryż, 3 stycznia. (Giełda wieczorna). Trzyprocentowa renta 99·35. Mąka —·—.

Giełda towarowa.

Cukier surowy:
loco Aussig 12·15 do 12·20,
loco Ołomuniec 11·60 do 11·70,
loco Berno-Wiedeń 11·70 do 11·80,
za styczeń loco Aussig 12·15 do 12·20.

Cukier w kostkach:
prima 43·37½ do 43·50,
secunda 43·12½ do 43·25.

Spirytus kontyngentowany:
loco Wiedeń 19·20 do 19·40.

Nafta kaukaska:
transito Tryest 6·50 do 6·75,
galicyjska przeźroczysta 20·25 do 20·75.

Targ zbożowy.

Lwów, 3 stycznia. Pszenica gotowa 7·25 do 7·50, pszenica na termina 6·75 do 7·25, żyto gotowe 5·75 do 6·—, żyto na termina 5·50 do 5·70, owies obroczny gotowy 5·20 do 5·60, owies na termina 5·— do 5·25, jęczmień pastewny 5·— do 5·50, jęczmień browarniczy 6·— do 7·—, groch do gotowania 6·75 do 9·—, wyka 4·40 do 4·80, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 4.50 do 4·60, hreczka 7·— 7·20, koniczyna czerwona galicyjska 55·— do 70·—, biała 30·— do 45·—, tymotka 15·— do 18·—, szwedzka —·— do —·—, kukurudza 5·90 do 6·10, nowa 5·60 do 5·75, chmiel stary 25·— do 45·—, nowy za 65 kilo —·— do —·—, rzepak 11·— do 11·50, groch pastewny 5·50 do 6·—.

Spirytus *paritas* Tarnopol gotowy 15·60 do 17·—, na termin 16·75 do 17·25, warranty —·— do —·—.

Wiedeń, 3 stycznia. (Telegram *Gazety Lwowskiej* z urzędowego sprawozdania magistratu wiedeńskiego)

Na wczorajszy targ spędzono bydła rogatego, przeznaczonego na rzeź, ogółem 4585 sztuk.

W tem było z Galicyi 523 sztuk, z Bukowiny zaś 88 sztuk.

Przebieg targu mdły.

Ceny podniosły się o 1 zł.

Niesprzedanych pozostało 299 sztuk.

Wołów z Galicyi i Bukowiny sprzedano: 62 sztuk po 54 do 60 K., 226 sztuk

po 62 do 68 K., 66 sztuk po 70 do 74 K., 16 sztuk po 75 do 76 K.

Buhaje podtuczone bez różnicy pochodzenia kupowano po 54 do 68 K.;

krowy podtuczone po 50 do 64 K.;

bydło chude dla masarzy po 34 do 52 K.; wszystko licząc za centnar metryczny żywej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął wczoraj na audyencyi P. Ministra hrabiego Gołuchowskiego i P. Przewodniczącego w Radzie Ministrów dr. Witteka.

Komisya Delegacyi węgierskiej dla spraw zagranicznych zbierze się dnia 8 b. m. na posiedzenie w Wiedniu, celem zatwierdzenia sprawozdania, które wygotuje referent dr. Falk. Pełne posiedzenie Delegacyi węgierskiej odbędzie się około 10 b. m.

Klub polskich i czeskich posłów na sejmie szląskim powziął na posiedzeniu dnia 29 grudnia uchwałę tej treści, że obstaje przy rezolucyi, uchwalonej w dniu 14 października 1899 w Boguminie przez mężów zaufania obu szczepów słowiańskich na Szląsku. Klub powtórnie oświadcza, że nie powinna nastąpić żadna ugoda między Czechami i Niemcami, ograniczająca się jedynie na królestwo czeskie i Morawę, lecz że pokój i zgoda tylko wówczas pewnie osiągnięte będą, jeżeli przeprowadzone zostaną także z uwzględnieniem Polaków i Czechów na Szląskn. Dlatego klub w imieniu ludności polskiej i czeskiej na Szląsku żąda jak najbardziej stanowczo, aby do narad i pertraktacyj ugodowych zawezwani zostali także zastępcy ludu polskiego i czeskiego na Szląsku.

Z Pragi donoszą, że sto gmin czeskich zaprzestało urzędować w poruczonym zakresie działania.

W Pradze w lokalu restauracyjnym na wyspie Zofijskiej miało miejsce w niedzielę wieczorem zajście, o którego przebiegu autentycznie donoszą: Po północy część gości zażądała od koncertującej tam kapeli wojskowej zagrania pieśni „Hej Slovane“, a gdy żądaniu temu odmówiono, powstał wielki hałas i kapelę obrzucono okrzykami: „Precz“, „Abzug“. Obecni na sali oficerowie oraz kapela wojskowa opuścili zebranie, kapela zaś odmówiła swego współudziału przy zapowiedzianym na przedwczoraj komersie spacerowym. Wczoraj rano znaleziono na moście, wiodącym na wyspę, przecięte sznury, na których wisiała chorągiew czarno-żółta, sama chorągiew zaś gdzieś zniknęła. Dochodzenia wdrożono.

Nowy naczelny prezes regencyi poznańskiej, dr. Bitter, będąc obecnym na zebraniach zarządu Izby rolniczej i wydziału prowincyonalnego, wygłosił dłuższe mowy przyczem rozwinął w głównych zarysach rodzaj swojego programu. Obecni wynieśli z tych przemówień to wrażenie, że nowy naczelnik kraju będzie popierał wszelkiemi siłami zarządzenia, mające na celu ekonomiczne podniesienie Księstwa, i że on także ożywiony jest przekonaniem o potrzebie popierania „zagrożonej“ niemczyzny, przedewszystkiem zaś stanu średniego.

Pet. Wied. donoszą, że w Rossyi wkrótce będzie zaprowadzoną reforma rządów gubernialnych. Przedewszystkiem dzisiejsze rządy gubernialne nazywać się będą „centralnymi zarządami gubernialnymi“ i zostaną pedzielone na dwanaście wydziałów. Z dzisiejszych wydziałów będą usunięte: gubernialny wydział dla spraw fabrycznych, gubernialny komitet kuratoryum trzeźwości, wydziały: podatkowy, statystyczny i kwaterunkowy.

Urzędownie ogłoszono, że przy carskiej Akademii nauk w Petersburgu utworzono pod przewodnictwem prezesa Akademii komisyę specyalną w sprawie zaprowadzenia w Rossyi kalendarza wedle nowego stylu. Skład komisyi stanowią akademicy: Bakłunda, Bredichin, Sonin, Markow, Rykaczew, książę Golicyn, oraz przedstawiciele ministerstwa wojny, oświaty, spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu, jako też władzy duchownej.

Podczas gdy z Natalu nadchodzą wiadomości, przedstawiające położenie generała Bullera w bardzo ciemnych barwach i każące się obawiać, że spodziewana w najbliższych dniach decydująca walka nad Tugelą skończy się dla Anglików znowu niepomyślnie, — z zachodnio-południowego terenu walki nadeszła upragniona w Anglii wiadomość o zwycięstwie pod Colesberg. Dzienniki angielskie twierdzą, że generał French pobił tam Boerów na głowę i obsadził Colesberg. Manewr ten miał przebieg następujący: W piątek Boerowie opuścili pozycye na północ od Arundel i cofnęli się ku Colesberg. Gen. French podążył szybko za nimi, a o świcie przyszło do starcia. Najpierw ostrzeliwano z dział pozycyę Boerów z pomyślnym skutkiem. Boerowie nie odpowiadali ogniem; zdawało się, że ostrzeliwanie przynosi im szkody i demoralizuje ich. W sobotę wieczorem Anglicy rozłożyli się obozem o 10 kilometrów na południe od Colesberg. Boerowie, którzy widocznie cofali się, ostrzeliwali patrole angielskie; porucznik Ledger z 10 pułku huzarów dostał się do niewoli. Boerowie zburzyli kolej, którą Anglicy zaczęli natychmiast odbudowywać. W sobotę w nocy wyruszyła cała angielska kawalerya, artylerya i piechota (na wozach), aby obejść prawe skrzydło nieprzyjaciela. Piechota i artylerya rozpoczęła pozorny atak na front nieprzyjaciela, kawalerya zaś z lekkiemi działami oskrzydliła go tak, że pierwotny plan udał się zupełnie. Boerowie, widocznie zaskoczeni, uciekli w nieporządku ku wschodowi, oddając Colesberg w ręce Anglików.

Na noworocznem przyjęciu ciała dyplomatycznego w pałacu elizejskim w Paryżu, przemawiał do prezydenta Loubeta imieniem zgromadzonych dyplomatów nuncyusz apostolski, który zaznaczył, że wystawa r. 1900 przypomni narodom, iż są braćmi a zaznaczywszy, że wystawa ta przypada zarazem na „Rok miłościwy“, wyraził życzenie, by Francya dalej kroczyła na czele chrześcianskiej cywilizacyi. Pomyślność Francyi jest niemniej doniosłą dla pokoju świata jak dla sławy Kościoła.

Prezydent Loubet podziękował za te słowa, i, mówiąc o wystawie, zaznaczył, że ona będzie wspaniałym objawem rozwoju umiejętności, sztuk i przemysłu, a zarazem dowodem, że na przyszłość wielkość i potęga dadzą się osiągnąć głównie na drodze pokojowej rywalizacyi klas pracujących. Będzie to d'a Francyi za jej gościnność, jaką użycza narodom, najbardziej chlubną nagrodą, iż przyczyniła się nie mało do tego dzieła zgody, którego uświęcenia oczekują obecnie ludy całego świata.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 3 stycznia. Najj Pan udał się wczoraj po południu w towarzystwie Najd. Arcyksięcia Franciszka Salvatora i orszaku na polowania dworskie do Radmer w Styryi.

Wiedeń, 3 stycznia. *Polit. Corresp.* donosi, że P. Minister hr. Gołuchowski złożył serdeczne życzenia niemieckiemu ambasadorowi Eulenburgowi z powodu wyniesienia go do stanu książęcego.

Wiedeń, 3 stycznia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał lekarzowi kąpielowemu w Gleichenbergu dr. Stanisławowi Bulikowskiemu tytuł radcy cesarskiego.

Wiedeń, 3 stycznia. Wczoraj po południu odbył się w Badenie koło Wiednia przy licznym udziale publiczności pogrzeb kompozytora Milloeckera.

Wiedeń, 3 stycznia. Komunikat *Fremdenblattu* wyraża zdziwienie, że enuncyacye niektórych posłów, z powodu swej skrajności zupełnie izolowanych w Delegacyach, wywołują zagranicą zbyt wielką uwagę, jak n. p. mowa Ugrona przeciw trójprzymierzu i Gregra, który w formie, bardzo zresztą chwiejnej za zniesienie rozporządzeń językowych czynił odpowiedzialnym cesarza niemieckiego. — *Fremdenblatt* uważa dalej za bardzo godne ubolewania nadużycie w walce parlamentarnej, wciąganie w dyskusyę osoby obcego panującego, szczególnie zaś wiernego sojusznika, odznaczającego się taką lojalnością jak cesarz niemiecki, który unika wszelkiego mieszania się do spraw wewnętrznych Monarchii, a który zarówno jak rząd niemiecki i wpływowa prasa niemiecka przestrzega ścisłej objektywności.

Grac, 3 stycznia. W Köflach zastrejkowało 2.000 górników. W sześciu szybach zastanowiono roboty, a w dwóch tylko pracują. Przedsiębiorstwa żelazne w Pichling stanęły skutkiem braku węgla. Spokoju nigdzie nie zakłócono. Mężowie zaufania strejkujących robotników prosili starostę i urząd górniczy okręgu Köflach o pośrednictwo.

Budapeszt, 3 stycznia. Umarł tu członek Izby panów Geza Batthyany.

Budapeszt, 3 stycznia. Komisya finansowa Izby poselskiej przyjęła budżet obrony krajowej. W dyskusyi referent Nemenyi domagał się reformy wojskowej procedury karnej. Poseł Gajary przemawiał za dwuletnią służbą wojskową, a poseł Giurkowicz poruszywszy sprawę *jelen*, powiedział, że może ona stać się niebezpieczną, gdyby gwałtem chciano ją forsować i nadawać jej cechę zbyt wielkiej akcyi politycznej; mogłaby stąd wytworzyć się analogiczna akcya w Kroacyi i Slawonii, gdzie żądanoby równych praw dla języka kroackiego. Mowca wyraził zdanie, że sprawa *jelen* mogłaby rozbić jednolitość języka służbowego w armii a przez to jej siłę osłabić. Idea istnienia państwa węgierskiego nie byłaby wcale zagrożoną, gdyby powołani na zebrania kontrolne odpowiadali *hier*.

Następnie zabrał głos minister honwedów, generał Fejervary, i oświadczył, że nie może z góry oznaczyć terminu, kiedy będzie przeprowadzona reforma wojskowej procedury karnej. Rząd przyznaje, że obecny stan jest niemożliwy i dlatego zajmuje się przygotowaniem nowego projektu procedury, jednakże sprawa ta jest zbyt trudną, by się rychło dała załatwić. Co do dwuletniej służby wojskowej, to byłaby ona w każdym razie połączona z oszczędnościami; atoli ustawowe określenie tej kwestyi jest trudnem, gdyż zaprowadzenie dwuletniej służby byłoby niesprawiedliwością względem tych gałęzi wojskowych, w których służba trzyletnia jest niezbędna w interesie należytego wykształcenia powołanych pod chorągwie.

Hamburg, 3 stycznia. Anglicy przyaresztowali w zatoce Delagoa parowiec niemiecki „Hans Wagner“. Firma Wagner, która jest właścicielką tego parowca, zwróciłasię z zażaleniem do niemieckiego urzędu spraw zagranicznych.

Petersburg, 3 grudnia. W miejscowości Achajkalak, gubernii tyfliskiej, dało się uczuć wczoraj silne trzęsienie ziemi, które zniszczyło niemal zupełnie 10 mniejszych wsi. Nadzwyczajne środki zaradcze zarządzono i odkomenderowano na miejsce dla niesienia pomocy oddział wojska.

Sofia, 3 stycznia. Z 6 procentowej pożyczki 30 milionowej w bonach skarbowych obejmuje na podstawie zawartego układu 25 milionów grupa bankowa po kursie 89 za 100 pod gwarancyą zastawu 10 milionów z rocznego dochodu podatku tytoniowego.

Paryż, 3 stycznia. Na wczorajszem posiedzeniu trybunału stanu, po przemowie obrońcy Guerina obrady zamknięto, poczem trybunał udał się na narady, i uwzględniwszy okoliczności łagodzące, uznał winnymi oskarżonych: Buffeta, Godefroy, Sabran, Devoux, natomiast uwolnił Deramela. Następne posiedzenie trybunału dzisiaj.

Lizbona, 3 stycznia. Sesyę kortezów t. j. parlamentu portugalskiego otwarto dzisiaj mową tronową, która zapewnia, że stosunki Portugalii z mocarstwami obcemi są jak najlepsze.

Rio de Janeiro, 3 stycznia. Dżuma w Santos i St. Paul wzmaga się. Skonstatowano, że w wypadkach jakie tam zaszły, śmierć niezwykle szybko następuje po zachorowaniu.

Anglia i Transvaal.

Londyn, 3 stycznia. Urząd wojenny ogłasza telegram z Kapstadtu ze sprawozdaniem generała Frencha o bitwie pod Colesberg. French dnia 1 stycznia rano zaskoczył pod Colesberg zupełnie niespodzianie nieprzyjaciela i doprowadził artyleryę nieprzyjacielską do milczenia. Około 1000 Boerów z dwoma działami cofnęło się ku Norwalspont; Anglicy stracili trzech zabitych i wielu mają rannych.

Urzędowy telegram generała White z Ladysmith z dnia 31 grudnia donosi, że wypadki dezynteryi i febry mnożą się tam.

Wedle doniesień, otrzymanych przez ministerstwo wojny, pułkownik Pilch rozbił komendę Boerów koło Belmont i zdobył obóz, biorąc 40 Boerów do niewoli, nie licząc zabitych i rannych, Anglicy mają podobno jednego oficera i dwóch żołnierzy rannych.

Londyn, 3 stycznia. *Biuro Reutera* donosi, że Boerowie zajęli napowrót stanowiska, z których wczoraj zostali wyparci przez generała Frencha; zdaje się więc, że Boerowie otrzymali posiłki.

Londyn, 3 stycznia. Urząd wojenny uchwalił przyjąć usługi dwunastu batalionów milicyi w służbie po za granicami królestwa; z tych siedm będzie wysłanych do Przylądka.

Daily Mail dowiaduje się, że członkowie gabinetu, należący do komisyi dla obrony krajowej, uchwalili kredyt w wysokości 5 milionów funtów szterl. dla zakupienia nowych armat.

Londyn, 3 stycznia. *Biuro Reutera* donosi z Kapstadtu pod datą wczorajszą wieczorem: Dotychczas nie ma żadnych urzędowych wiadomości o obsadzeniu Colesberga przez wojska generała Frencha. Słychać jednak, że wczoraj po południu przybyły do tego miasta patrole angielskie.

To samo *Biuro* donosi z Douglas pod datą 2 b. m.: Pułkownik Pilch obsadził miejscowość Douglas bez żadnego oporu. — Mieszkańcy miasta, którzy pozostali wszyscy wiernymi Anglii, przyjęli go z radością.

Waszyngton, 3 stycznia. Na dzisiejszej radzie gabinetowej zawiadomił sekretarz stanu, Hay, że rokowania z wielkiemi europejskiemi mocarstwami i z Japonią w sprawie zachowania polityki „otwartych drzwi“ w Chinach, doprowadziły do bardzo zadowalniających rezultatów.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 3 stycznia 1900. Giełda poranna *(Vorbörse)*. Godzina 10 minut 30.

Marki	118·20
Renta majowa	98·40
Węgierska renta koronowa	94·50
Akcye austr. Zakładu kredytowego	235·10
„ węg. „ „	186·75
„ Anglobanku	124·75
„ Unionbanku	156·—
„ Bankvereinu	136·75
„ Länderbanku	116·—
„ Kolei państwowych	132 —
Lombardy	27·—
Akcye Kolei Elbethal	124·—
„ Fabryki broni	—·—
„ tytoniowe	—·—
„ Alpiny	275.75
„ Rima Muranyi	336·—
„ Pragskiego Towarzystwa żel.	610·—
Losy tureckie	129·25
Ruble	254·50
4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893	95·—
4 prc. Listy zastawne Banku kraj.	95·75

Tendencya spokojna.

Wiedeń, 3 stycznia 1900. Giełda południowa *(Mittagsbörse)*. Godz. 12 min. 30.

Marki	118·20
Renta majowa	98·40
Węgierska renta koronowa	94·50
Akcye austr. Zakładu kredytowego	235·20
„ węg. „ „	187·50
„ Anglobanku	123·—
„ Unionbanku	156·—
„ Bankvereinu	137·—
„ Länderbanku	116·—
„ Kolei państwowych	132·50
Lombardy	26·90
Akcye kolei Elbethal	124 —
„ Fabryki broni	197·25
„ tytoniowe	140·—
„ Alpiny	276·25
„ Rima Muranyi	335·50
„ Pragskiego Towarzystwa żel.	610·—
Losy tureckie	122 50
Ruble	254·50
20-Franki	19·20
Tramway	—·—

Tendencya spokojna.

Wiedeń, 3 stycznia 1900. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30.

Akcye austryackiego Zakładu kredyt.	233·50
„ węgierskiego „ „	185·—
„ Anglobanku	125·50
„ Unionbanku	155·50
„ Länderbanku	116·25
„ Bankvereinu	136·50
„ Bodencredit	243·—
„ galic. Banku hipotecznego	184·50
„ Kolei państwowych	131·80
„ Kolei Południowej	26·75
„ Tramway *A)*	144·75
„ „ *B)*	139·25
„ Kolei Elbethal	123·70
„ „ Północnej	289·—
„ „ Czerniowieckiej	—·—
„ Alpiny	274·75
„ Rima Muranyi	335·50
„ Pragskiego Towarzystwa żel.	604·—
„ Fabryki broni	190·—
„ Tureckie tytoniowe	138·50
Obligacye węgierskiej indemnizacyi	93·70
Renta majowa	98·60
Austryacka Renta koronowa	99·10
Węgierska „ „	99·60
50 l. Listy Tow. kredytowego ziem.	92·30
4 prc. Listy Banku krajowego	95·75
$4\frac{1}{2}$ prc. Listy Banku krajowego	100·—
4 prc. Listy Banku hipotecznego	91·—
$4\frac{1}{2}$ prc. Listy Banku hipotecznego	98·—
5 prc. Listy Banku hipotecznego	109·—
4 prc. Galic. Obligacye propinacyjne	97·75
4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893	94·75
4 prc. Pożyczka miasta Lwowa	91·30
Losy tureckie	127·—
Marki	118.17
Ruble	254·50

Berlin, 3 stycznia. Giełda poranna. *(Vorborse)*.

Akcye kredytowe	235·10
Towarzystwo dyskontowe	193·75

Tendencya spokojna.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Nadesłane.

Instytut dentystyczny

dr. M. Wiktora znajduje się obecnie przy ul. Kopernika l. 4 vis-à-vis W. p. Mikolascha.

Tamże wykonuje się plombowanie i rwanie zębów bez bolu, sztuczne zęby według najnowszego systemu, nadto leczy się choroby jamy ustnej, nosa, gardła i uszu. Instytut otwarty przez cały dzień.

Dobre utoruje sobie zawsze drogę. To stare doświadczenie potwierdza się znów w rychłem rozpowszechnieniu, które doznał jeden środek spożywczy, przed kilku laty u nas zupełnie nieznany — „Quaker Oast“ —. „Quaker Oast“ zasługuje też zupełnie na polecenie, i co do tego wszyscy lekarzy są jednego zdania. Gospodyni, której na sercu leży zdrowe pożywienie swojej familii, głównie dzieci swych, używać „Quaker Oast“ przy sporządzaniu potraw, w ten sposób, jaki wskazują przepisy, znajdujące się w każdym kartonie. Po wypróbowaniu tego środka pożywczego znajdywać się będzie w każdej kuchni.

„Nie trać pan czasu, najjaśniejszy panie,“ prosił dzielny obrońca Wiednia, hrabia Stahremberg, spieszącego mu na pomoc króla Sobieskiego. — Nie trać pan czasu! — można teraz powiedzieć, gdy zbliża się ciągnienie wielkiej loteryi dobroczynnej polikliniki; a może to się zdarzyć niejednemu, kto opuści sposobność wygrania pięknego „hauptreffera“. Jak wiadomo, może się jednym losem, który bez dopłaty gra przez 6 ciągnień, wygrać razem 200.000 koron. A więc nie trać czasu! Losy po jednej koronie do nabycia są wszędzie, gdzie tylko losy sprzedają.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim. Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dnie 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 4 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dnie powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum im. Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej l. 18 otwarte w święta i niedziele od godziny 10 rano do godz. 1 w południe — we środy i piątki od godziny 11 przed do godz. 2 po południu. Wstęp wolny. Przewodnik kosztuje 30 ct.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1899.

(Czas przyjazdu i odjazdu pociągów podany jest podług zegara środkowo-europejskiego).

Pociąg posp.	Pociąg osob.	Do Lwowa przychodzą:
	12·10	Ze Stryja, Kałusza i Borysławia, ze Skolego od 1/5 do 30/9 włącznie (dworzec główny).
12·30		Z Itzkan, (Konstantynopola, Constancy, Bukaresztu) Czerniowiec i Stanisławowa (dworzec główny).
2·16		Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Oświęcima), Rozwadowa, Tarnowa, Orłowa, Chabówki, Jasła, Rzeszowa, Jarosławia, Przemyśla (dworzec główny).
	3·05	Z Podwołoczysk, Grzymałowa, Tarnopola (na dw. Podzamcze).
	3·30	Z Podwołoczysk, Grzymałowa, Tarnopola (na dworzec główny).
	6·00	Z Krakowa (Wiednia), Tarnowa, Rzeszowa, Jarosławia, Przemyśla, Sambora, Sanoka (dworzec główny).
	6·10	Z Ickan, (Gałacu, Jass), Czerniowiec, Nowosielitzy, Bednarowa, Husiatyna, Stanisławowa (dw. gł.).
	6·50	Z Brzuchowic tylko od 7/5 do 10/9 włącznie (dworzec główny).
	7·10	Z Zimnej wody „ „ „ „ „ „ „ „
	7·40	Z Janowa (dworzec główny).
	7·55	Z Ławocznego (Pesztu), Kałusza, Chyrowa, Stryja, (dw. gł.).
	7·44	Z Tarnopola, Brodów (na dworzec Podzamcze).
	8·05	„ „ „ „ „ główny.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej (dworzec główny).
	9·00	Z Krakowa (Wiednia, Warszawy), Orłowa, Wieliczki, Tarnowa, Przemyśla i Pesztu przez Przemyśl (dworzec główny).
	11·15	Z Jarosławia i Lubaczowa (dworzec główny).
	11·55	Z Stanisławowa. Kerözmezö, Kozowy (dworzec główny).
	1·01	Z Janowa (dworzec główny).
1·30		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Tarnowa, Rzeszowa, Przemyśla, Sanoka (dworzec główny).
	1·40	Ze Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, a z Ławocznego tylko od 1/7 do 15/9 włącznie (dworzec główny).
1·56		Z Ickan (Bukaresztu, Gałacu, Jass), Husiatyna, Stanisławowa (dworzec główny).
2·20		Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola, Brodów (na dworzec Podzamcze).
2·35		Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola, Brodów (na dworzec główny).
	5·15	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów (na dworzec Podzamcze).
	5·40	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy Brodów (na dworzec główny).
	5·55	Z Sokala, Bełzca i Lubaczowa (dworzec główny).
	6·10	Z Krakowa (Wiednia), Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Sambora, Chyrowa (dworzec główny).
	6·20	Z Ickan, Suczawy. Radowiec, Halicza, (dworzec główny).
	7·58	Z Janowa od 1/5 do 31/5 i od 16/9 do 30/9 codziennie, a od 1/6 do 15/9 tylko w niedziele i święta (dworzec główny).
	8·15	Z Brzuchowic od 7/5 do 30/5 i od 16/6 do 10/9 włącznie codziennie (dworzec główny).
	8·34	Z Brzuchowic od 1/7 do 15/9 codziennie (dworzec główny).
8·45		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Tarnowa, Lubaczowa, Sanoka, Pesztu (dworzec główny).
	9·21	Z Janowa tylko od 1/6 do 15/9 włącznie (dworzec główny).
	9·55	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Tarnowa, Jasła, Lubaczowa, Sanoka, Pesztu (dworzec główny).
	10·10	Z Ickan (Bukaresztu, Jass, Gałacu), Suczawy, Husiatyna, Kozowy, Kerözmezö, Podwysokiego.
	10·08	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, (na dworzec Podzamcze).
	10·25	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, (na dworzec główny).
	10·30	Z Ławocznego (Pesztu), Chyrowa.

UWAGA: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut a mianowicie: 12 godz. w czasie środkowo-europejskim 12 godz. 36 minut czasu lwowskiego.

Pociąg posp.	Pociąg osob.	Ze Lwowa odchodzą:
12·50		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina).
2·36		Do Ickan (Bukaresztu, Constancy).
	4·10	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora, Mezö-Laborez (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Krosna przez Przemyśl, Jasła przez Rzeszów, Wieliczki.
	5·50	Do Brzuchowic od 7/5 do 10/9 włącznie.
	6·20	Do Ławocznego (Munkacza, Pesztu), Borysławia.
	6·15	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, (z dw. głównego).
	6·30	Do Stanisławowa, Podwysokiego, Kozowy.
	6·30	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów,(z dw Podzamcze).
8·30		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Lubaczowa przez Jarosław, Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów.
	8·45	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy), Chyrowa, Stróża przez Tarnów.
	9·10	Do Skolego, Kałusza, Borysławia, Chyrowa, do Ławocznego od 1/7 do 15/9.
	9·25	Do Janowa.
	9·35	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Kozowy, Grzymałowa (z dworca głównego).
	9·45	Do Czerniowiec.
	9·53	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Kozowy, Grzymałowa (z dworca Podzamcze).
	10·10	Do Bełzca, Rawy ruskiej, Sokala i Lubaczowa.
	12·50	Do Janowa od 1/7 do 16/9 włącznie tylko w niedziele i święta.
1·55		Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca głównego.
2·08		„ „ „ „ „ „ Podzamcze.
	2·15	Do Brzuchowic tylko od 7/5 do 10/9 włącznie w niedziele i święta
2·45		Do Ickan, Podwysokiego, Kozowy, Kałusza, Husiatyna, Körözmezö, Serethu (Jass, Bukaresztu).
2·55		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Lubaczowa przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów, Chabówki przez Rzeszów lub Tarnów
	3·05	Do Stryja, Skolego tylko od 1/5 do 30/9 włącznie.
	3·15	Do Janowa od 1/5 do 30/9 włącznie.
	3·20	Do Zimnejwody tylko od 7/5 do 10/9 włącznie.
	3·25	Do Brzuchowic tylko od 7/5 do 10/9 włącznie.
	5·25	Do Jarosławia.
	6·21	Do Stanisławowa.
	6·40	Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy), Mezö-Laborez (Pesztu), Orłowa przez Tarnów od 15/6 do 15/9 wł.
	6·50	Do Janowa od 1/6 do 15/9 włącznie tylko w dnie powszednie.
	7·00	Do Ławocznego (Munkacza, Pesztu), Chyrowa, Kałusza.
	7·10	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·20	Do Tarnopola z dworca głównego.
	7·42	„ „ „ Podzamcze.
	7·47	Do Janowa od 1/10 do 30/4 1900 włącznie.
	8·35	„ „ „ 1/5 do 31/5 i 16/9 do 30/9 włącznie codziennie.
	9·10	„ „ „ 1/6 do 15/9 włącznie w niedziele i święta.
	10·40	Do Ickan (Jass, Gałacu), Husiatyna, Kałusza, Szeparowiec ku Nowosielicy, Berhomethu, Serethu, Radowiec, Suczawy.
	10·50	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy), Chyrowa, Sambora, Sanok Rymanowa, Iwonicza przez Przemyśl, Jasła, Chabówki, Orłowa przez Rzeszów, Chabówki, Orłowa przez Tarnów, Rozwadowa.
	11·10	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Grzymałowa z dworca głównego.
	11·32	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Grzymałowa z dworca Podzamcze.

Nocne godziny od 6·00 wieczór do 5·59 rano objęte są **tłustemi** ramkami.
Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ul. Krasickich l. 5 udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 3. stycznia 1900.

	płacą walutą K.	h.	żądają koron K.	h.
I. Akcye za 100 Koron				
Banku hip. gal. po 200 zł.(400 k.)	183	—	187	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 k.)	97	50	98	50
Banku kred. gal. po 200 zł.(400 k.)	—	—	—	—
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. (400 koron)	99	85	100	85
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 k.)	137	40	138	70
Garb. w Rzeszowie po 200 zł.(400k.)	—	—	90	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. w. a.	100	—	101	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł.(400 k.)	104	—	105	—
II. Listy zastawne za 100 K.				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	109	—	109	70
„ „ „4½% „ los. w 50 l.	98	—	98	70
„ „ 4% „ „ 60 l. po 200 K.	91	30	92	—
„ kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	99	80	100	50
„ „ 4% w. a. los. w 57 l.	95	50	96	20
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	94	—	94	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	94	—	94	70
4% los w 56 lat	92	50	93	20
III. Obligi za 100 K.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	98	—	98	70
Bukow. funduszu propin. 5% wa.	101	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	100	30	101	—
„ „ „4½%(3em.)	99	50	100	20
Komunalne banku kr. (4em.) 4%	95	—	95	70
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kr.	96	—	96	70
Pożyczki kraj. 6% wa. z r. 1873	103	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	94	50	95	20
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 kor.	92	—	92	70
IV. Losy.				
Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.)	57	60	60	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.)	116	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	32	11	52
20 frankówka	19	10	19	30
100 rubli rosyjskich srebrnych	252	—	260	—
100 rubli rosyjskich papierowych	254	—	256	—
100 marek niemieckich	117	70	118	40

(bez kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. stycznia 1900.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.40	98.60
luty-sierpień	98.35	98.55
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.35	98.55
kwiecień-październik	98.35	98.55
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	136.50	137.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	156 25	157.25
„ „ 1864 po 100 zł.	200.—	201.—
„ „ 1864 po 50 zł.	199.50	200.50
Listy zast. domen. państ. 120 zł. 5 prc.	102.50	—.—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	96.40	96.55
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 pr.	98.80	99.—
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	97.—	97.70
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
„ za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	96.85	97.35
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	125.—	125.50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	98.30	98.70
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	100.—	100.70
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.50	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	111.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	98 25	—.—
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	97.50	98.20
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	96.—	96.50
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	99.10	99.40
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	97.80	98.20
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	98.95	99.35
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	96.85	97.—
„ „ „ w wal. kor za 200 kor. 4 pr.	94.40	94.60
„ obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	98.60	99.10
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	137.25	138.—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 k.)	159.50	160.50
„ „ „ za 50 zł. (100 k.)	159.50	160.50
E. Obligacye indenmizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	93.75	94.75
Węgier za 100 zł. 4 pr.	93.50	94.50
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	108.—	—.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	95.—	—.—
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 prc.	102.—	—.—
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 kr. 4 pr.	95.—	95.50
„ obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.75	—.—
Pożyczka m. Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	91.80	92.15
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Pożycz. sebr. prem. za 100 frank. 2 pr.	72.—	74.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	128.50	129.50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)		
Anglo. Austr. banku los. w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Aust. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr.	96.—	97.—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	—.—	—.—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.75	104.50
„ „ „ „ los 4 pr.	95.—	95.40
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.—	110.—
„ „ „ „ los 50 lat 4½ pr.	98.—	98.50
„ „ o „ „ 60 lat za 200 koron 4 pr.	91.—	92.—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	93.—	93.50
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat.	93.75	94.25
„ „ „ „ 4 pr. stare	93.—	93.50
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	92.30	92.70
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	100.—	101.—
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emisya 5 pr.	100.—	101.—
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.—	—.—
Banku kraj. losy 57½ l. za 200 kr. 4 pr.	95.75	96.75
„ „ obl. kol. los. za 200 kr. 4 pr.	95.—	96.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr. / „ „ „ 50 lat los 4 pr.	98.75	99.75
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	103.50	104.50
Tow. żegl. par. po Dun. Em. z 1896 4 pr.	92.25	93.—
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r 1886 4 pr.	99.—	99.30
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	99.50	100.20
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	98.60	99.40
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	98.75	99.25
Kol. Lwów Czer.-Jassy z r. 1884 za 300 łz. 4 pr.	88.10	88.60
Kol. Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	95.80	96.20
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł 5 pr.	106.75	107.25
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	105.20	105.80
„ „ „ „ 1887 za 200 zł 4 pr.	97.30	97.70
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	13.—	14.—
Zakład kred. dla h. i p. 100 zł.	—.—	—.—
Clary 40 zł. mk.	128.50	129 50
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	65.—	67.—
Losy m. Krakowa 20 zł.	—.—	—.—
Pożyczka m. Lublany 20 zł.	—.—	—.—
Palffy 40 zł. mk.	131 —	133.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł	—.—	—.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	20.50	21.50
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	54.80	56.80
Salma 40 zł. mk.	176.—	178.—
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	62.—	64.—
St. Genois 40 zł. mk.	171.50	173 50
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	120.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł mk 4½ pr.	370.—	—.—
„ „ „ 50 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Waldstein 20 zł. mk.	180.—	192.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-austr. 240 koron	125.25	125.75
Peszt. banku handl 500 zł.	278.—	279.—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	235.45	235 75
Węg. banku kredyt. 200 zł.	188. -	188.50
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	144.—	145 —
Gal. banku hipot. 200 zł.	185.—	185.50
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	—.—	—.—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	116.—	116.25
„ Austro-węg. 600 zł.	130.25	130.75
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	153.25	153.75
Czesk. banku związk. 100 zł.	130.—	130.50
Zivnostenska banka 100 zł.	131.—	131.25
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł	101.—	—.—
„ „ „ akcye zakład 200 zł	73.—	—.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	288.—	288.70
Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw. 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	137.75	138.25
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	98.—	100.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	— —	—.—
„ węg. galic I. 200 zł.	105.50	106.50
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	69.70	70.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	392.50	394.50
Gal. karpackie naft. tow. 500 kor.	201.—	205.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	274.25	274.75
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	597.—	598.—
Schodnicy 500 kor.	376.—	378 —
Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank.	139.—	140.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	292.—	296.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	118.20	118.40
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	242.90	243.30
Paryż za 100 fran.	96.—	96.30
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	—.—	—.—
Włoskie banki	89.50	89.70
Francuskie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	95.45	95.65
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.48	11.52
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.24	19.28
20-markówka	23.66	23.76
Rosyjski półimperiał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	118.20	118.35
Włoskie banknoty za 100 lir.	89.60	89.80
Ruble	2.54_5	2.55_5

Licytacye.

L. cz. E. 582|99 (4) (10472 3—3)

Na żądanie Winnickiej zbiorowej Kasy sierocej, zastąpionej przez kuratora c. k. notaryusza Włodzimierza Lewickiego, odbędzie się dnia 22. stycznia 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacya niewydzielonej połowy realności objętej wyk. hip. l. 164 ks. gr. gm. kat. Podborce, Rościsława Wolańskiego własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 715 zł., przynależności zaś nie znaleziono żadnych.

Najniższa cena wynosi 576 zł. 80 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.). może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Winniki, dnia 15. listopada 1899.

L. cz. E. 584/99 (4) (10496 3—3)

Na żądanie Estery Gröbel, właścicielki realności w Winnikach, odbędzie się dnia 22. stycznia 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacya realności objętej whl. 257 ks. gr. gm. kat. Winniki, wraz z budynkiem dom mieszkalny stanowiącym.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 227 zł., budynek zaś na 50 zł.

Najniższa cena wynosi 151 zł. 34 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, chęć kupienia mający, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Winniki, dnia 15. listopada 1899.

L. cz. IX. 31/97, 89|VI. (10122 2—3)

Ogłoszenie

sprzedaży publicznej dobrowolnej realności pod Nr. 19 Dz. IV. w Krakowie, lwh. 669 objętej, do spadku po ś. p. Adamie Prus Wiśniewskim należącej, która się odbędzie w tutejszym sądzie, w biurze oddziału VI. na jednym terminie, na dniu 29. stycznia 1900 o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 50.000 zł., poniżej której realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 5.000 zł.

Dalsze warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny, przejrzane być mogą w kancelaryi oddziału VI.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 25. listopada 1899.

L. 95813. [10539 2—3]

Obwieszczenie.

Celem oddania w przedsiębiorstwo dolnej konstrukcyi i pomostów żelaznego mostu na Skawie pod Wadowicami na trakcie krakowskim odbędzie się 5 lutego 1900 o godzinie 12 w południe w departamencie technicznym c. k. Namiestnictwa dla budowli drogowych i architektonicznych we Lwowie publiczna licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne wynoszą 114129 k. 59 h.

Warunki i plany budowy mogą być przejrzane we wspomnianym departamencie w godzinach urzędowych.

Oferty pisemne opieczętowane, według niżej podanego wzoru sporządzone, opatrzone marką na 1 koronę i wadyum w kwocie 5700 koron w gotówce lub papierach wartościowych obliczonych według kursu dziennego, wniesione być mogą albo przed terminem do c. k. Namiestnictwa albo w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12 w południe wprost do wspomnianego departamentu.

Oferty nie ułożone według wzoru lub podane po terminie licytacyi, albo zawierające jakiekolwiek dopiski lub zastrzeżenia nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 19. grudnia 1899.

Wzór oferty.

Niżej podpisan . . . obowiązuj . . się wykonac dolną konstrukcyę i pomosty dla mostu Nr. 592 na Skawie pod Wadowicami ze zniżką . . . . % słownie . . . . procent od kwoty fiskalnej . . . . 114129 k. 59 h.

Warunki licytacyi dobrze znam . . . . i poddaje . . . . się im bezwarunkowo.

Załącza się przepisane wadyum w kwocie 5700 koron, składające się z . . . .

Data.

Imię i nazwisko, charakter i miejsce zamieszkania oferenta.

L. cz. E. 2905|99 6 [10594]

Na żądanie Radeli Feigenbaum, zam. Kälber w Tarnopolu, odbędzie się dnia 17 stycznia 1900 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 licytacya 1/6 części realności lwh. 709 ks. gr. Tarnopol parc. bud. 1 l. k. 534 z domem pod lsp. 384 a) przy ulicy podolskiej wyższej w Tarnopolu, nieobjętej masy spadkowej po Hani Köstenblatt własnej, tudzież 1/6 części tej samej realności Szymona Izaaka 2-im. Köstenblatta własnej z przynależnościami, składającemi się z dwóch kłódek z kluczykami, dwóch dwuskrzydłowych okiennic i haka do gaszenia ognia.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione każda z 1/6 części z przynależnościami po 100 zł. 28 1/3 ct.

Najniższa oferta co do każdej z tych 1/6 części wynosi 50 zł. 14 1/6 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) moze każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 15. listopada 1899.

L. cz. E. 1840 99 3 [9]

Na żądanie Kupieckiego stowarz. kredytu i obrotu handlowego w Stanisławowie, odbędzie się dnia 23. grudnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30 licytacya 4|8 części realności objętej lwh. 1349 gm. kat. Stanisławów.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3141 zł.

Najniższa cena wynosi 2094 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Stanisławów, dnia 17. listopada 1899.

L. cz. E. 973|99 6 [10595]

Na żądanie Lwowskiej Reprezentacyi „Aziendy“, odbędzie się dnia 16. stycznia 1900 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III licytacya realności objętej whl. 155 ks. gr. gminy Bołszowce, Szaji Dziczek własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 5300 zł.

Najniższa cena wynosi 2700 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokół ocenienia i. t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bursztyn, dnia 28. listopada 1899.

L. cz. E. 687|99 (4) [10557]

Na żądanie Benjamina Rechta w Dębicy, odbędzie się dnia 25. stycznia 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 w Dębicy, licytacya 6|16 części realności pod Nr. kons. 63 star. 210 now. w Dębicy położonej, wyk. hip. l. 241 ks. gr. gm. Dębica objętej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3720 koron 15 h.

Najniższa cena wynosi 3720 kor. 15 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dębica, dnia 17. grudnia 1899.

L. cz. E. 929|98 (8) [31]

Celem zniesienia współwłasności realności lwh. 94 Łapiszów, odbędzie się dnia 22. stycznia 1900 o godz. 9 przed południem, licytacya tejże realności.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2607 zł.

Najniższa cena wynosi 2607 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, można przejrzeć w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Rozwadów, dnia 14. grudnia 1899.

L. cz. E. 1097|99 [2] [26 1—3]

Na żądanie Agnieszki Kucharskiej, odbędzie się dnia 20. stycznia 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., licytacya połowy realności lwh. 561 ks. gr. gm. Przysietnica objętej, Wojciecha Pytlaka własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 313 zł.

Najniższa cena wynosi 208 zł. 33 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Brzozów, dnia 23. lipca 1899.

L. cz. E. 2072|99 (5) [10601]

Na żądanie Izaka Gertnera, odbędzie się dnia 25. stycznia 1900 o godz. 4 po południu, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14, licytacya realności Beili Engler, objętej lwh. 411 ks. gr. gm. kat. Kosów miasto, wraz z przynależnościami, składającemi się z schodów strychowych i kluczy.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 4000 zł., przynależności zaś na 7 zł.

Najniższa cena wynosi 2003 zł. 50 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego, i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 5. grudnia 1899.

L. cz. E. 570|99 (4) [10556]

Na żądanie Firmy A. Nebenzahl i Syn w Nowym Sączu i Towarzystwa wzajemnego kredytu w Bieczu, odbędzie się dnia 29. stycznia 1900 o godz. 9. przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1. w Bieczu, licytacya domu na parceli 171 i ogrodzie parceli gr. Nr. 171 i 172 w Bieczu w lwh. 294 ks. gr. Biecz, Mojżesza i Gitli Süsskindów wraz z przynależnościami, składającemi się z rozwalonej szopy i wychodka.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione na 2.221 złr.

Najniższa cena wynosi 1.147 złr., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne przez Towarzystwo wzaj. kredytu przedłożone a niniejszem zatwierdzone, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 13. grudnia 1899.

L. cz. E. 250|99 (5) [10600]

Na żądanie Tomka Franeczek w Kozowej odbędzie się dnia 19. stycznia 1900 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2, licytacya jednej piątej części realności wyk. hip. l. 1017 ks. gr. gm. kat. Kozowa na imię Jana Franeczek zapisanej.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 136 zł.

Najniższa cena wynosi 136 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania itd.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kozowa, dnia 6. grudnia 1899.

L. cz. E. VIII. 30|99 (1) [24 1—3]

Do relicytacyi realności objętej lwh. 226 gm. Radcza wyznacza się termin na dzień 19 stycznia r. 1900 o godzinie 10 rano w biurze Nr. 30.

Przy relicytacyi tej obowiązywać będą warunki przy poprzedniej licytacyi ustalone, jednakże z tą zmianą że najniższa oferta wynosi ze względu na wartość szacunkową sprzedać się mającej realności kwotę 385 zł.

Z chwilą prawomocności tej uchwały traci pierwotna licytacya swe znaczenie i skutki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Stanisławów, 16. listopada 1899.

L. cz. E. 382/99 (7) [18]

Na żądanie Majera Zangena, odbędzie się dnia 22. stycznia 1900 o godz. 9 przed południem licytacya realności lwh. 38 Rozwadów.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2692 zł.

Najniższa cena wynosi 1628 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. sąd powiatowy, Oddział III.
Rozwadów, dnia 14. grudnia 1899.

L. cz. E. 1172|98 (5) [10559 1—3]

Dnia 24. stycznia 1900 r. o godz. 11. przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7., odbędzie się licytacya połowy realności objętej whl. 131. ks. gr. gm. kat. Liskowate.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 275 złr. 95 ct., przynależności brak.

Najniższa cena wynosi 183 złr. 96 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobromil, dnia 2. grudnia 1899.

Konkursa.

L. 28.090. [10545 2—3]

KONKURS.

Magistrat król. woln. miasta Stanisławowa rozpisuje niniejszem na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 22. listopada 1899 roku konkurs na posadę

Inżyniera asystenta

przy tutejszym Magistracie z płacą roczną 2000 K. dodatkiem aktywalnym 600 K. rocznie, i z prawem poboru pięciu czterolеci po 400 K. rocznie.

Warunki kompetowania o tę posadę są:

1. Obywatelstwo austryackie.
2. Nieprzekroczony wiek 40 lat.
3. Ukończone studya politechniczne i jeden egzamin państwowy.
4. Wykazana praktyka w zawodzie technicznym.
5. Świadectwo zdrowia.

Podania wnosić należy do końca stycznia 1900 roku do Magistratu.

Magistrat król. miasta.
Stanisławów, 22. grudnia 1899.

L. 5685|899. [10546 1—3]

KONKURS.

Magistrat król. woln. miasta Gródka rozpisuje niniejszem konkurs na posadę budowniczego miejskiego w Gródku z roczną płacą 2000 koron i trzema pięcioleciami po 300 koron.

Ubiegający się o tę posagę mają się wykazać:

a) metryką chrztu wykazującą nieprzekroczony 40 rok życia;

b) prawem obywatelstwa austryackiego;

c) świadectwem z odbytych studyów technicznych i ze złożonego z dobrym postępem egzaminu na budowniczego w myśl §. 23 ustawy przemysłowej z dnia 20 grudnia 1859 nr. 227 Dz. pr. p., względnie cesarskiego rozporządzenia z dnia 16 września 1883 nr. 147 Dz. pr. p. lub koncesyi na budowniczego;

d) świadectwem zdrowia;

e) świadectwem moralności,

f) znajomością obu języków krajowych i niemieckiego w słowie i piśmie.

Posada ta nadaną zostanie na razie prowizorycznie, a po upływie jednorocznej odpowiedniej służby może nastąpić stabilizacya.

Podania należycie udokumentowane mają być wniesione najpóźniej w dniu 31 stycznia 1900 roku do tutejszego Magistratu.

Gródek, dnia 29 grudnia 1899.
F. Bobowski, burmistrz.

[10616]

KONKURS.

Przy Magistracie w Dobczycach są do obsadzenia następujące posady:

1. Posada sekretarza z płacą 500 zł. rocznie i 80 zł. na pauszale kancelaryjne.

2. Posada weterynarza z roczną płacą 300 zł.

3. Posada kasyera z roczną płacą 300 zł.

Podania należy wnosić do Magistratu w Dobczycach z terminem najdalej do 31 stycznia 1900 r. Posady do objęcia od 15 lutego 1900.

Dobczyce, 30 grudnia 1899.
Burmistrz.

L. 2484. [10578].

Konkurs.

Na mocy uchwały Wydziału powiatowego z dnia 25. listopada 1899 r. l. 2484 rozpisuje się konkurs na opróżnioną posadę lekarza okręgowego w Narajowie miasteczku.

Okrąg sanitarny narajowski obejmuje 16 gmin z ludnością około 14000 dusz na obszarze 2157 klm.

Z posadą tą łączy się płaca rocznych 500 złr. oraz ryczałt na koszta podróży służbowych przez Wydział krajowy na rok w kwocie 260 złr. ustanowiony, nadto ma obowiązek lekarz okręgowy utrzymywać aptekę domową.

Podanie zaopatrzone w dokumenta udowadniające:

1. Prawo obywatelstwa austryackiego,
2. Wiedzę wszech nauk lekarskich,
3. Nieskazitelny charakter,
4. Znajomość języków krajowych,
5. Dwuletnią praktykę zawodową,
6. Fizyczne uzdolnienie.

wnosić należy do Wydziału powiatowego po dzień 15. lutego 1900 r.

Obowiązki lekarza okręgowego określa §. 14. rozp. wykonawczego do ustawy z 2. lutego 1891.

Brzeżany, dnia 12. grudnia 1899.
Prezes: Traczewski.

L. 2853. [10578]

Konkurs.

Na posadę lekarza okręgowego w Kozowy z płacą 1000 koron i ryczałtem na objazdy służbowe 600 koron rocznie, rozpisuje się w myśl postanowień ustawy z dnia 2. lutego 1891 r. konkurs z terminem wnoszenia podań do Wydziału powiatowego w Brzeżanach po dzień 15. lutego 1900 r.

Okrąg sanitarny kozowski obejmuje gmin 14 z ludnością około 16000 dusz. Apteka publiczna w miejscu.

Kompetenci wykazać się muszą:

1. Obywatelstwem austryackiem,
2. Dyplomem doktora wszech nauk lekarskich,
3. Świadectwem dwuletniej praktyki,
4. Świadectwem moralności,
5. Znajomością języków krajowych,
6. Uzdolnieniem fizycznem stwierdzonem przez c. k. lekarza powiatowego.

Brzeżany, dnia 15. grudnia 1899.
Prezes: Traczewski.

L. Prez. 20000|4 Ad. 99. [10571 1—3]

Konkurs.

W okręgu lwowskiego c. k. wyższego Sądu krajowego są opróżnione posady adjunktów sądowych w IX. klasie rangi w Delatynie, Drohobyczu, Zabłotowie, Olesku, Kopyczyńcach, Szczercu, Tłustem, Buczaczu, Zaleszczykach i Putilli.

Ubiegający się o te posady ewentualnie o inne posady, adjunktów któreby się opróżnić mogły, mają wnieść należycie udokumentowane podania w nieprzekraczalnym terminie do 15. stycznia 1900 w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie.

Lwów, dnia 26. grudnia 1899.

Upadłości.

L. cz. S. 12/99 1 (10443 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §§. 62 ust. 1 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Chaskla Zimmenda współwłaściciela dóbr tabularnych w Faściszowej a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się Pana dr. Stanisława Szuro c. k. Radcę sądowego i naczelnika sądu w Wojniczu, a tymczasowym zarządcą masy Pana Karola Puchalskiego kandydata notaryalnego w Wojniczu.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 2. stycznia 1900 o godz. 10 przed południem przed komisarzem w c. k. Sądzie powiatowym w Wojniczu wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się, co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał, do d. 31. stycznia 1900 w c. k. Sądzie krajowym, w Krakowie lub w c. k. Sądzie pow. w Wojniczu podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 5 lutego 1900 o godzinie 10 rano, w biurze komisarza konkursowego w c. k. Sądzie pow. w Wojniczu oznaczonym, uwierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo w miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Wojniczu lub w jego pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika, w Wojniczu zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 21. grudnia 1899.

Wyroki prasowe.

Zl 289 (10267)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 24 der periodischen Druckschrift: „Das kleine Witzblatt" vom 16 December 1899 1. in der auf Seite 13 enthaltenen Stelle, beginnend mit „Baronin Lilienblüh" endigend mit „in der Woche", 2. in der Stelle auf Seite 16 (Rubrik: „Aus dem Tagebuche einer Leichtsinnigen") beginnend mit „Unsere Liebe ist" endigend mit „dem Vergnügen anderer" das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme gemäß §. 489 St. P. O. bestätigt, und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 15 December 1899.

In Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 49 der periodischen Druckschrift: „Lustige Blätter" (Berlin XIV. Jahrgang 1899) in der Illustration auf der letzten Seite betitelt mit „Moderner Liebesgarten" das Verbrechen nach §. 64 St. G begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, nach § 489 St. P. O. die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme bestätigt und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 15. December 1899.

Das k. k. Oberlandesgericht in Wien hat mit dem Erkenntnisse vom 5. December 1899, D. 235|1, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Deutsches Wochenblatt für das obere Innviertel" vom 24. November 1899 wegen der Stelle von „Wieder also" bis zum Schlusse des Artikels mit der Spitzmarke: „Hinter den Coulissen" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 15. December 1899, Pr. 213/2, die Weiterverbreitung der 1. im Verlage von Karl Müller in Leipzig erschienenen Druckschrift: „Los von Rom" von Wernher, ohne Angabe des Druckers und des Druckortes, 2. der im Verlage von Karl Braun in Leipzig erschienenen Druckschrift: „Was hat das deutsche Volk der Reformation zu verdanken", gedruckt bei Lippert & Co. in Naumburg a. S. und 3. der im Verlage von Karl Braun in Leipzig erschienenen Druckschrift: „Ultramontane Aufklärungsversuche", gedruckt bei Lippert & Co. in Naumburg a. S., nach §§. 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 15. December 1899, Pr 100/2, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Listy z Dakaty" vom 8 November 1899 wegen der Notizen „Kdo je snami, kdo proti nam?", „Rakousko-Uhersko" und „Princezna Stepanka" nach §§. 63, 64 und 65 a St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz L. 5|99 5 (10399 3—3)

Michał Medwid z Hołowczyniec został uznany umysłowo chorym, a kuratorem jego ustanowiono Stefana Ostropolskiego naczelnika gminy w H łowczyńcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłuste, dnia 13. września 1899.

L. cz. P. 375|99 (10358 3—3)

Maurycy Kapelner z Tarnowa uznanym został jako umysłowo chory, kuratorem ustanowiono Józefa Rostala z Tarnowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, 17. sierpnia 1899.

L. cz. L. 10|99 8 (10325 3—3)

Pańka Stokłosę z Kozowej uznaje się marnotrawcą i ustanawia się dlań kuratorem Andrucha Olejnika, gospodarza z Kozowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kozowa, dnia 30. października 1899.

L. cz. P. 250|99 4 (10336 3—3)

Andrij Uhryn z Toporowiec został uznany za marnotrawcę, a kuratorem jego ustanowiony Petro Jaceniuk z Toporowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I

Horodenka, dnia 5. października 1899.

L. cz. IV. 212|84 (10494 2—3)

Zawieszona nad Maryą z Ułasiewiczów Horodejczuk ze Sokala kuratela została uchyloną.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal, 21. października 1899.

L. cz. VII. 375|97 7 (10468 2—3)

Iwan Kuszyk i Anna Kuszyk z Rakowej uznani marnotrawcami i kuratorem ich ustanowiono Ilka Figurę z Rakowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sambor, dnia 6. listopada 1899.

L. cz. L. 13|99 (10493 2—3)

Jakób Spodaryk z Tartakowca uznany umysłowo chorym. Kuratorem jego Wasyl Spodaryk.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal, dnia 13. października 1899.

L. cz. P. 89|99 14 (10489 2—3)

Wasyl Horodecki uznany umysłowo chorym, kuratorem Andryj Horodecki, obaj z Bilcza.

C. k. Sad powiatowy.

Medenice, 8. sierpnia 1899.

L. cz. P. 475|99 1 (10486 2—3)

Pelagię z Witkowskich Popiel z Tustanowic uznano za marnotrawczynię, kuratorem jest jej mąż Fed Popiel.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Drohobycz, 12. grudnia 1899.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 129 661.

OBWIESZCZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 23. grudnia 1899 L. 43.039 w sprawie uregulowania przywozu zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

I.

A) Na podstawie postanowień art. VII. rozdziału pierwszego w części pierwszej rozporządzenia Cesarskiego z dnia 21. września 1899 (Nr. 176 Dz. u. p.) i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. września 1899 (Nr. 179 Dz. u. p.) c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych rozporządzeniem z dnia 23. grudnia 1899 L. 43.039 głoszonem w urzędowej Gazecie wiedeńskiej (Wiener Zeitung) z 24. grudnia b. r. Nr. 294 **wzbroniło** z powodu zawleczenia pomoru do obszaru austryackiego przywozu świń z powiatów sądowych: Topolya (komitat Bacz-Bodrog), Szob (komitat Hont), Nógrád (komitat (Nógrád), Folsö-Csalloköz, Pozsony (komitat Pozsony), Rojka (komitat Moson), Török Kanizsa (komitat Torontal), Köszeg, Szávár, Vasvár (komitat Vas) i z miast: Fiume, Pozsony na Węgrzech, jakoteż z powiatów Susak (komitat Modrus-Fiume) Pozega (komitat Pozega), Pregrada, Klanjec, Krapina (komitat Varazdin), Diakovar, Nosice (komitat Virovitica), Zagreb (komitat Zagreb) w Kroacyi-Slawonii

B) Z zakazów wydanych dawniej z powodu pomoru świń utrzymuje się w mocy i nadal te, które się tyczą przywozu świń:

1. Z Węgier.

a) **z następujących powiatów:** Mohács (komitat Baranya), Köspont, Meszö-Keresztes (komitat Bihar), Központ łącznie z miastem Makó (komitat Csanad), Tiszáninnen łącznie z miastem Hódmezö-Vasarhely (komitat Csongrad), Alsó Pest recte Raczkeve, Felsö-Pest recte Monor, Felsö-Pilis recte Pomáz, Alsó-Vácz recte Gödölle, Felsö-Vácz recte Vácz (komitat Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun), Nagy-Atád (komitat Somogy), Kis-Várda (komitat Szabolcs), Sopron (komitat Sopron), Szt.-Gotthard (komitat Vas);

b) **z municypalnych miast:** Budapest łącznie z zakładem tuczenia w Köbányi, Sopron, Szeged.

2. Z Kroacyi-Slawonii:

a) z następujących **powiatów:** Gjurgjevac, Krizevac (komitat Bjelovar-Krizevci), Vojnić (komitat Modrus-Rieka), Novimarof, (komitat Varazdin), Stubica, (komitat Zagreb).

C) Zakazy przywozu świń z powiatów sądowych Bia, Szombathely, Német-Ujvar i z miasta Nagyvárad na Węgrzech jakoteż z powiatu Carlovac i z miast: Carlovac, Krizevac, Osiek, Varazdin w Kroacyi-Slavonii zostają niniejszem zniesione.

Powyższe postanowienia obowiązują od 29. grudnia 1899.

II.

Odpowiednio do powyższych zarządzeń wymienia się poniżej te gminy na Węgrzech i w Kroacyi-Slawonii, z których w myśl artykułu I. ustęp. 1. i 2. rozporządzenia ministeryalnego z 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazany jest przywóz szczegółowo podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy imiennie wymienione i na sąsiednie miejscowości.

W myśl tego jest zakazany:

I. Z Węgier:

a) z powodu panującej **zarazy pyskowo-racicowej przywóz bydła, owiec, kóz i świń:**

komitat Békés, powiat sądowy Gyula: z gminy Doboz; powiat sądowy Orosháza: z gminy Puszta-Szt.-Tornya;

komitat Bereg, powiat sądowy Szolyva: z gminy Holubina;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gminy Csik-Szent-Domonkos;

komitat Gömör-Kishond, z miasta Rimaszombat;

komitat Háromszék, powiat sądowy Kézd: z gmin Esztelnek, Karatna, Oroszfalu;

komitat Jász-Nagy-Kun-Szolnok, powiat sądowy Felsö-Jászság: z gminy Jánoshida;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Alsó-Moros: z gminy Foly-Falva; powiat sądowy Felsö-Maros: z gminy Galambod; powiat sądowy Alsó-Régen: z gmin Gö gény-Szt.-Imre, Kakncs, Kasva; powiat sądowy Felsö-Régen; z gminy Ratosnya;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gminy Zsiberg; powiat

komitat Nyitra, powiat sądowy Szakolcza: z gminy Vradist;

sądowy Nagy Sink: z gminy Valldorf;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun, powiat sądowy Abony: z gmin Abony Tószeg;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homorod: z gminy Lokod; powiat sądowy Székely-Keresztur: z gmin Rugonfalva;

b) z powodu panującej **zarazy pomoru świń** przywóz świń:

Komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Cserhát: z gmin Bodolló, Debröd, Szemere; powiat sądowy Füzér: z gmin Böd, Csány, Kelecseny-Borda, Rank, Zsadany; powiat sądowy Göncz: z gminy Gibárt; powiat sądowy Kassa: z gmin Alsó-Olcsvár, Alsó-Tökés, Felsö-Olcsvár, Hernád-Szurdok, Kassa-Hámor, Kenyhecz, Nozgony, Zsebes; powiat sądowy Szikszó: z gmin Alsó-Fügöd, Aszaló, Felsö Fügöd, Homorogd, Idrány; powiat sądowy Torna: z gmin Almás, Görgö, Peder;

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Alvincz: z gmin Akmár, Alvincz, Borbánd, Karna, Sóspatak; powiat sądowy Balázsfalva: z gmin Balázsfalva, Karácsonfalva; powiat sądowy Kis-Enyed: z gmin Alamor, Kis-Ludas, Pokáfalva, Vingard; powiat sądowy Magyar-Igen: z gmin Gáldtö, Királypataka, Maros-Szent-Imre, Sárd; powiat sądowy Maros-Ujvár: z gmin: Kutyfalva, Magyar-Forró Medvès, Oláh-Péterlaka; powiat sądowy Nagy-Enyed: z gmin Fel-Gyógy, Magyar-Bagó, Magyar-Lapád, Megykerék, Miriszló;

komitat Arad, powiat sądowy Boros-Jenö: z gminy Borosjenö; powiat sądowy Boros-Sebes: z gmin Dézna, Holdmézes, Jósráshely; powiat sądowy Elek: z gmin Elek, Nagy-Pél, Sikló; powiat sądowy Kis-Jenö: z gmin Fekete-Gyarmat, Kis-Jenö: Miske, Sepröś, Simand, Talpas; powiat sądowy Nagy-Halmágy: z gmin Acsucza, Mermesd; powiat sądowy Pécska: z gminy Szemlak; powiat sądowy Ternova: z gminy Kurtakér; powiat sądowy Vilagos: z gminy Galsa;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Bácsalmás; z gmin Bács-Almás, Bajmok, Mélykut; powiat sądowy Titel: z gminy Káty; powiat sądowy Ujvidék: z gmin Kulpin Temerin;

komitat Baranya, powiat sądowy Hegyhát: z gminy Godisa; powiat sądowy Pécsvárad: z gmin Berkesd, Nagy-Pál; powiat sądowy Siklós: z gminy Beremend;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyos Maróth: z gmin Aranyos-Maróth, Csárad, Hecse, Mankócz, Németi, Nemcsény; powiat sądowy Garam-Szt.-Kereszt: z gminy Sekély; powiat sądowy Léva: z gmin Marosfalva Nemes-Oroszi, Uj-Bars; powiat sądowy Verebély: z gmin Besse, Tököl;

komitat Békés, powiat sądowy Békés: z gminy Békés; powiat sądowy Békes-Csaba: z gmin Békés-Csaba, Uj-Kigyós; powiat sądowy Gyoma: z gminy Gyoma; powiat sądowy Gyula: z gminy Doboz; powiat sądowy **Orosháza, z gmin Nagy-Szénás, Orosháza,** Sámson; powiat sądowy Szarvas; z gmin Békés-Szt.-András, Öcsöd, Szarvas; powiat sądowy Szeghalom: z gmin Füzes-Gyarmat, Vésztö, jakoteż z miasta Gyula;

komitat Bereg, powiat sądowy Felvidék: z gmin Ardánháza, Kis-Abránka, Nagy-Almás; powiat sądowy Mezö-Kászony: z gmin Bátyu, Barkaszó, Mátyus, Nagy-Lónya, Szernye; powiat sądowy Munkács: z gminy Uj-Klenócz; powiat sądowy Szolyva: z gminy Paszika; powiat sądowy Tiszahát: z gmin Nagy-Bereg, Nagy-Gut;

komitat Bihar, powiat sądowy Berettyó-Ujfalu: z gmin Berettyó-Ujfalu, Csökmö, Darvas, Szent-Péterszeg, Vancsod, Zsáka; powiat sądowy Cséffa: z gmin Cséffa, Marcziháza; powiat sądowy Derecske: z gmin Derecske, Sáránd; powiat sądowy Elésd: z gmin Köoljá, Mezötelki, Örvend; powiat sądowy Er-Mihályfalva: z gmin Ottomány, Piskolt, Vasad; powiat sądowy Magyar-Cséke: z gmin Dobrest, Nagy-Patak; powiat sądowy Margita: z gminy Micske; pow. sądowy Nagy-Szalonta: z gminy Szalonta; powiat sądowy Szalárd: z gminy Bihar-Félegyháza; powiat sądowy Tenke: z gmin Fekete-Bátor, Görbed, Jánosda, Kocsuba, Mocsár; powiat sądowy Torda: z gmin Nagy-Rábé, Nagy-Bajom, Sáp;

komitat Borsod, powiat sądowy Eger: z gminy Mezö-Keresztes; powiat sądowy Mezö-Csáth: z gmin Emöd, Hö-Keresztur, Poga, Sajó-Örös, Tisza-Keszi; powiat sądowy Miskolcz: z gmin Harsány, Hö-Csaba; powiat sądowy Ozd: z gmin Nádasd, Sajó-Várkony, Sáta; powiat sądowy Szendrö; z gmin Dövény, Finke, Sajó-Kaza; powiat sądowy Szent-Péter: z gmin Bánfalva, Felsö-Barczika, Vadna, Visnyó;

komitat Brassó, powiat sądowy Felvidék: z gmin Feketehalom, Rozsnyó, Volkány; powiat sądowy Hétfalus: z gmin Hosszufalu, Pürkerecz, Zajzon, nadto z miasta Brassó;

komitat Csanád, powiat sądowy Battonya: z gmin Kevermes, Kis-Iratos; powiat sądowy Kovácsháza: z gmin Mezö-Kovácsháza; powiat sądowy Nagy-Lak: z gmin Csanád-Palota, Kövegy;

komitat Csik, powiat sądowy Gyergyó-Szent-Miklos: z gminy Gyergyó-Ditró;

komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszántul: z gmin Derekegyháza, Mágócz;

komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom: z gmin Bajoth, Dömös; powiat sądowy Párkány: z gmin Kéty, Muzsla;

komitat Fejér, powiat sądowy Adony z gmin Kis-Perkáta, Nagy-Perkáta; powiat sądowy Mór: z gminy Bodajk; powiat sądowy Sárbogárd: z gmin Alsó-Alap, Czecze, Herczegfalva, Igar, Nagy-Lók, Sáresd; powiat sądowy Székes-Fejérvár: z gmin Nagy-Láng, Velencze, Zamoly;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsó-Arpás: z gminy Alsó-Arpás; powiat sądowy Sárkány: z gmin Bucsum, Felsö-Venicze, Szunyogszék;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Nagy-Röcze: z gmin Lubenyik, Miglesz, Mnisány, Murány-Hosszurét, Nagy-Röcze, Perlasz, Süvete, Vizasrét; pow. sądowy Rimaszecz: z gmin: Ajnácskö Balogfala, Csiz, Dulháza, Felsö-Bátka, Gortva Kisfalud, Guszona, Meleghegy, Sajó-Püspöki, Sid, Söreg, Zabar; powiat sądowy Rima-Szombat: z gminy Kokova; powiat sądowy Rosznyó: z gmin: Dernö, Pacsa, Szalócs, Szilicze, Vig-Telke; powiat sądowy Tornalja: z gmin Abafalva, Bánréve, Beje, Gicze, Harkacs, Kövecses, Levárd, Licze, Mihalyfalva, Mikolcsány, Naprágy, Nasztraj, Otrokocs, Poszoba, Runya, Sánkfalva, Sajó-Lenke, Szkáros, Tornalja, Zsór jakoteż z miast Jolsva, Rima-Szombat;

komitat Györ, powiat sądowy Puszta: z gminy Szent-Iván; powiat sądowy Sokoróalja: z gmin Kajár, Kispécs, Pátka, Rába-Szt.-Mihaly, Szemere, Uj-Malomsok; powiat sądowy Tósziget-Csilizköz: z gminy Kony;

komitat Hajdu, powiat sądowy Balmaz-Ujváros: z gmin Balmaz-Ujváros, Csege, Egyek; powiat sądowy Nádudvár: z gmin Nádudvar Püspök-Ladany, Szováth, jakoteż z miast Hajdu-Böszörmény, Hajdu-Nánás;

komitat Háromszék, powiat sądowy Készd: z gminy Markosfalva; powiat sądowy Orba: z gmin Kovászna, Szörcse, Zágon; powiat sądowy Seps: z gmin Etfalva, Gidófalva, Illyefalva, Réty, jakoteż z miasta Sepsi-Szent-György;

komitat Heves, powiat sądowy Eger: z gminy Dormánd; powiat sądowy Gyöngyös: z gminy Vámosgyörk; powiat sądowy Hatvan: z gminy Hatvan; powiat sądowy Heves: z gminy Erdötelek; powiat sadowy Pétervásár: z gmin Maczonka, Szucs, jakoteż z miasta Gyöngyös;

komitat Hont, powiat sadowy Ipolyság: z gmin Alsó-Rakoncza, Deménd, Ipolyság, Kis-Tur; powiat sądowy Korpona: z gmin Alsó-Sipék, Berencsfalu, Felsö Sipék; powiat sądowy Nagy-Csalomia: z gmin Gyürki, Ipolykeszi, Kökeszi, Leszenyi;

komitat Hunyad, powiat sądowy Algyógy: z gminy Arany; powiat sądowy Brad: z gminy Zrapiz; powiat sądowy Déva: z gmin Bánpatak, Herepe, Lesznyek, Sárfalva; powiat sądowy Hátszeg: z gmin Baczalár, Sztrigy-Szent-György; powiat sądowy Maros-Illye: z gmin Branyicska, Maros-Illye; powiat sądowy Petroszény: z gminy Livaszény; powiat sądowy Szászváros: z gminy Pád;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Alsó-Jászság: z gmin Jász-Kis-Er, Tisza-Süly; powiat sądowy Alsó-Tisza: z gmin Czibakháza, Tisza-Földvár, Tisza-Nagy-Rév; powiat sąd. Felsö-Tisza: z gmin Abádszalók, Kunhegyes; powiat sądowy Tisza-Közép: z gminy Török-Szt.-Miklós, jakoteż z miast Karczag, Mezötur;

komitat Kis-Küküllö, powiat sadowy Dicsö-Sz.-Márton: z gmin Balásztelke, Felsö-Bajom, Küküllövár, Sász-Bonyha, Völcz; powiat sadowy Erzsébetváros: z gminy Darlacz; powiat sadowy Hosszuaszó: z gmin Magyar-Bénye, Zidve; powiat sądowy Radnót: z gmin Bord, Nagy-Terenni.

komitat Kolozs, powiat sądowy Almás: z gmin Drág, Hidalmás, Kökényes, Milván, Nagy-Almás, Nagy-Esküllö, Nyires, Puszta-Szent-Mihály, Topa-Szent-Király; powiat sądowy Bánffy-Hunyad: z gmin Bánffy-Hunyad, Sárvásár, Zentelke; powiat sądowy Gyalu: z gmin Gyalu, Meleg-Szamos; powiat sądowy Kolozsvár: z gmin Ajton, Bonczhida, Csomafája; powiat sądowy Mezö-Örményes: z gmin Mezö Domb, Uzdi-Szt.-Péter; powiat sądowy Mocs: z gmin Gyeke, Kis-Sármás, Magyar-Palátka, Nagy-Sármás, Oláh-Gyéres; powiat sądowy Nádasment z gminy Szent-Mihalytelke; powiat sądowy Teke: z gmin Barátfalva, Teke;

komitat Komárom, powiat sądowy Csallóköz: z gmin Ekel, Kolozs-Néma, Lak, Nagy-Megyer, Nemes-Ocsa, Turi-Szakállas; powiat sądowy Gesztes: z gmin Ács Ete; powiat sądowy Tata: z gminy Héreg; powiat sądowy Udvard: z gmin Bajcs, Baromlak, Bagota, Imely, Kolta, Madar, Marczalháza, Martos, Ó-Gyalla, Perbete, Udvard;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bozovics: z gmin Gerbovecz, Ó Sopot, Ravenszka; powiat sądowy Facset: z gminy Marzsina; powiat sądowy Jám; z gmin Mirkovácz, Szabotieza; powiat sądowy Lugos: z gmin Gruin, Olloság, Szkeus; powiat sądowy Oravicza: z gmin Csudanovecz, powiat sądowy Orsova; z gminy Ó-Zsupanek; powiat sądowy Temes: z gmin Cseres-Temes, Lugoshely, Ruzs;

komitat Liptó, powiat sądowy Liptó-Szt.-Miklós: z gmin Illanó, Liptó-Szent-Miklós; powiat sądowy Liptó-Ujvár: z gmin Pribilina, Tepliczka;

komitat Máramaros, powiat sądowy Dolha; z gmin Lipcse, Schucha-Bronyka, powiat Huszt: z gmin Iza, Kövésliget, Száldobos, Visk; powiat sądowy Taraczviz: z gminy Bedö; powiat Técsö: z gmin Falu-Bustyaháza, Técsö;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Alsó-Maros: z gminy Mezö-Kölpény, powiat sądowy Felsö-Maros: z gmin Kisnyulas, Mezö-Csávás, Mezö-Rücs, Mezö Sámsond, Nyárád-Gálfalva, Nagy-Ölyves, Sárpatak; powiat sądowy Nyárád-Szereda: z gminy Makfalva; powiat sądowy Alsó-Régen: z gmin Beresztelke, Erdö-Csinád, Körtvefája; powiat sądowy Felsö-Régen: z gmin Gödemesterháza Maros-Vécs;

komitat Moson, powiat sądowy Magyar-Ovár: z gmin Arak, Lébeny, Lipót, Magyar-Ovár; powiat sądowy Nezsider: z gminy Féltorony;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Bólysberethalom: z gminy Bólya; powiat sądowy Köhalom: z gminy Alsó-Rákos; powiat sądowy Nagy-Sink: z gmin Moha, Prázsmár, Puszta Czelina, Réten; powiat sądowy Szt.-Agota: z gminy Rozsonda, jakoteż z miasta Medgyes;

komitat Nógrád, powiat sądowy Balassa-Gyarmat: z gmin Ballasa-Gyarnat, Dejtár, Lest, Ovár, Surány, Szklabonya, Vadkert; powiat sąd. Fülek: z gmin Baglyas-Alja, Fülek, Galsa, Ipoly-Nyitra, Kazár, Kis-Terenne, Torlát, Mátra-Novák, Mátra-Szele, Mátra-Szöllös, Mátra-Verebely, O-Básd, Róna; powiat sądowy Losoncz; z gmin Berzencze, Kálnó, Kálnó-Garáb, Losoncz-Apátfalva, Lónyabánya, Mucsiny, Nagy-Daróez, Pilis, Poltár, Rapp, Szinóbánya, Uhorszka, Videfalva, Zelene; powiat sądowy Szécseny: z gmin Bussa, Halászi, Karancs-Keszi, Karancs-Ság, Nagy-Gécz, Tarnócz; powiat sądowy Zirák: z gmin Alsó-Told, Buják, Csécse, Erdökürt, Felsö-Told, Lörinczi, Nógrád-Kálló, Szanda, Szarvas-Gede, Terény;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gmin Csornok, Gyarak, Martonfalu, Nagy-Kér, Nagy-Surány, Szent-Mihályur; powiat sądowy Nagy-Topolcsány: z gmin Koros, Nyitra-Sárfö, Oner Radosna, powiat sądowy Nyitra: z gminy Nagy-Emöke; powiat sądowy Nyitra-Zsambokret: z gminy Sissó; powiat sądowy Pöstyén: z gmin Drahócz; Wittenz; powiat sądowy Vágfellye, z gmin Soponya, Tornócz (Felsö-Jattó pta);

komitat Pest-Pilis-Solt-Kis-kun, powiat sądowy Abony: z gmin Jász-Karajenö, Tapió-Györgye; powiat sądowy Alsó-Dabas: z gmin Gyón, Lajosmizse, Ocsa; powiat sądowy Bia: z gminy Zsámbék; powiat sądowy Dunavecse: z gmin Dunapataj, Kis-Harta, Or-das, Solt; powiat sądowy Fé-

legyháza: z gmin Alpár, Alsó-Puszta-Péteri; powiat sąd. Kiskörös: z gmin Akasztó, Csanád; powiat sądowy Kun-Szent-Miklós: z gminy Szabad-Szállás; powiat sądowy Nagy-Káta: z gminy Tapió, Szent-Márton; jakoteż z miasta Kiskun-Halas;

komitat Pozsony, powiat sądowy Galantha: z gminy Királyrév; powiat sądowy Nagy-Szombat: z gmin Pudmericz, Vaita-Súr;

komitat Sáros, powiat sądowy Alsó-Tarcza: z gmin Bogdány, Bolyár, Rudamér, Keczer-Kosztolány, Keczer-Peklény, Lapispatak, Szokoly, Tapolcsány; powiat sądowy Felsö Tarcza: z gmin Kis-Sieben, Péchujfalu; powiat sądowy Siroka: z gminy Janó; powiat sądowy Szekcsö: z gminy Nagy-Szilva; powiat sądowy Tapoly: z gmin Kapi-Németfalu, Töltszék;

komitat Somogy, powiat sądowy Barcs: z gminy Homok-Szent-György; powiat sądowy Igal: z gmin Aszaló, Kaszog, Kis-Bár, Mocsolád, Zimány; powiat sądowy Kaposvár: z gmin Kapos-Keresztur, Szenna, Szilvás-Szent-Márton, Törócske; powiat sądowy Lengyeltót: z gminy Falu-Szemes, powiat sądowy Marczal: z gmin Balaton-Ujlak, Nikla, Szenyér; powiat sądowy Tab: z gmin Bálványos, Kiliti, Köröshegy, Ságvár, Város-Hidvég, Zala;

komitat Sopron, powiat sądowy Csorna: z gminy Beösárkány:

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdán: z gmin Kotaj, Ramocsaháza, Téth, Vasmegyer; powiat sądowy Alsó-Dada: z gmin Szent-Mihály, Tisza-Büd, Tisza-Dob, Tisza-Eszlár, Tisza-Lök, Tisza-Polgár; powiat sądowy Felsö-Dada: z gmin Ibrony; Kenézlö; powiat sądowy Tisza: z gmin Benk, Bezdéd, Nagy-Baka, jakoteż z miasta Nyiregyháza;

komitat Szatmár, powiat sądowy Csenger: z gmin Gacsáj, Porcsalma; powiat sądowy Erdöd: z gmin Dobra, Erdöd, Naniü, Rákos-Terebes, Töke-Terebes; powiat sądowy Fehér-Gyarmat: z gmin Darnó, Jánk, Kölcse; powiat sądowy Máté-Szálka; z gmin Hodasz, Kocsord, Nagy-Ecsed, Pagos, Tunyog, Vitka; powiat sądowy Nagy-Bánya: z gmin Alsó-Ujfalu, Felsö-Ujfalu, Girod-Tótfalu, Hidegkut, Laczfalu, Magyar-Kékes, Oláh-Tótfalu, Szakállas-Dombó; powiat sądowy Nagy-Károly: z gmin Feny, Irény, Kaplony, Kálmánd, Mérk, Vállaj; powiat sądowy Nagy-Somkut: z gmin Erdö-Aranyos, Gyökeres, Karulya, Kotló-Katalin, Pribékfalva, Tölgyes; powiat sądowy Szatmár: z gmin Aranyos, Medgyes, Görbed, Józefháza, Lippó, Nagy-Kolcs, Nagy-Peleske, Udvari; powiat sądowy Szinér-Váralja: z gmin Avas-Ujvalu, Remetemezö, Sebespatak, Vamfalu, jakoteż z miasta Felsö-Bánya;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagy-Szeben: z gmin Dolmány, Nagy-Disznód, Sellenberk; powiat sądowy Szelistye: z gminy Orlát;

komitat Szepes, powiat sądowy Gölniczbánya: z gmin Jekelvalu, Kluknó, Nagy-Folkmár, Svedlér, Szomolnok; powiat sądowy Igló: z gmin Haraszt, Leszkovján; powiat sądowy Ó-Lubló: z gminy Ó Lubló; powiat sądowy Szepes-Szombat z gmin Kubach, Poprád, Schavnik, Szepes-Teplicz, Szepes-Véghely; powiat sądowy Szepesváralja: z gminy Krompach;

komitat Szilágy, powiat sądowy Szilágy-Cseh: z gmin Benedekfalva, Egerbegy, Gardánfalva, Kelencze, Szilagy-Cseh; powiat sądowy Szilagy-Somlyó: z gmin Hidvég, Nagyfalu, Perecseny; powiat sądowy Tasnád: z gmin Kraszna-Czegény, Pele, Tasnád-Szarvad; powiat sądowy Zilah: z gminy Szilagyfö-Keresztur; powiat sądowy Zsibó: z gmin Karika, Romlott, Szamos-Széplak, Szamos-Udvarhely, jakoteż z miasta SzilágySomlyó;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Bethlen: z gmin Apanagyfalu, Arokalja, Ispanmezö, Középfalva, Szeszárma; powiat sądowy Csáki-Gorbó: z gmin Csernek, Füzes Szt.-Péter, Récze-Keresztur, Vajdaháza; powiat sądowy Dées: z gmin Bálványos-Váralja, Csicsó-Ujfalu, Csicsó-Hagymás, Felsö-Orbó, Hollómezö, Mikeháza, Szt.-Benedek; powiat sądowy Kékes: z gmin Kékes, Veresegyháza; powiat sądowy Magyar-Lápos: z gmin Csernefalva, Kápolnak-Monostor, Oláh-Lápos, Rózsapataka, Tökés; powiat sądowy Nagy-Ilonda: z gmin Dombhát, Kápolna, Karulyfalva, Oláh-Fodorháza, Torda-Vilma;

komitat Temes, powiat sądowy Csákova: z gmin Petromány, Zsebely; powiat sądowy Detta: z gmin Birda, Brestye, Kincstár-Szt.-György, Móriczföld, Nagy-Semlak, Szkulya; powiat sąd Fehértemplom: z gmin Izbiste, Vracsevgáj; powiat sądowy Központ: z gminy Szabafalu; powiat sądowy Lippa: z gmin Komeat, Német-Reméte; powiat sądowy Uj-Arad: z gminy Székesút; powiat sądowy Vinga: z gmin Majláthfalva, Monostor:

komitat Tolna, powiat sądowy Dombovár: z gmin Döbrököz, O Dombovár, Várong; powiat sądowy Dunaföldvár: z gmin Bölcske, Fáld, Gerjen, Nagy Dorog, Paks; powiat sądowy Simontornya: z gmin Medina, Miszla Udvari; powiat sądowy Tamás: z gmin Konyi, Majsa; powiat sądowy Völgység: z gmin Döri-Patlan, Izmény, Tolna-Váralja, Zomba;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsó-Jára: z gmin Berkes, Kis-Oklos, Magura, Magyar-Oság, Puszta-Egres, Ruha-Egres, Szurduk; powiat sądowy Felvincz: z gmin Harasztos, Székely-Földvár; powiat sądowy Maros-Ludas: z gminy Gerend-Keresztur; powiat sądowy Torda: z gmin Indal, Mezö-Nagy-Csán, Mezö-Orke, powiat sądowy Toroczkó: z gmin Bedellö, Toroczkó;

komitat Torontál, powiat sądowy Bánlak: z gmin Partos, Zichyfalva; powiat sądowy Módos: z gminy Gyér; powiat sądowy Nagy-Becskerek: z gmin Béga-Szt.-György, Ittvarnok, Lukácsfalva, Szerb-Elemér; powiat sądowy Nagy-Kikinda; z gminy Bocsár, Tisza-Hegyes; powiat sądowy Nagy-Szent-Miklós: z gmin Kis-Zombor, Német-Nagy-Szent-Miklós, Szerb-Nagy-Szent-Miklós; powiat sądowy Párdány: z gminy Szerb-Párdány; powiat sądowy Perjámos: z gmin Szent-Péter; powiat sądowy Török-Becse: z gmin Aracs, Beodra, Török-Becse; powiat sądowy Zsombolya: z gmin Csösztelek, Magyar-Czernya, jakoteż z miasta Nagy-Kikinda;

komitat Turócz, powiat sądowy Szt.-Marton-Biatnicza: z gminy Pribócz;

komitat Ugocsa, powiat sądowy Tiszán-Innen: z gmin Kis-Rakócz, Nagy-Rakócz, Salánk; powiat sądowy Tiszántul: z gminy Veléte;

komitat Ung, powiat sądowy Berezna: z gminy Perecseny; powiat sąd. Kapos: z gmin Csap, Dobó-Ruszka, Mogyorós, Palócz, Szenna, Záhony; powiat sądowy Szobráncz: z gmin Hlivicso, Jesztreb, Kereszt, Kis-Zalacska, Konyus, Ruszkócz, Sztrajnyán, Solymos, Vajnatina, Verbócz, Vinna Banka, Závadka; powiat sądowy Ungvár: z gmin Dubróka-Karcsava, Korumlya, Pinkócz, Rahoncza,;

komitat Vas, powiat sądowy Kormend: z gmin Egyházas-Hollós, Ivancz, Kis-Sároslak, Pankász;

komitat Veszprém, powiat sądowy Devecser: z gmin Dabrony, Nagy-Alásony, powiat sądowy Enying: z gmin Dég, Enying, Kenese, Lepsény, Mezö-Komárom; powiat sądowy Pápa: z gmin Alsó-Görzsöny, Borsos-Győr, Dereske, Kéttornyulak, Pápa, Ugod; powiat sądowy Zircz: z gmin Bánk, Dudar, Olaszfalu;

komitat Zala, powiat sądowy Kanizsa: z gmin Pölöskefö Duzsnak, Uj-Udvar; powiat sądowy Keszthely: z gmin Alsó-Zsid, Alsó-Páhok, Köveskut, Keszthely, Vidornyaszak, Zalavár; powiat sądowy Letenye: z gmin Keretye, Lispe, Marócz, Molnári; powiat sądowy Nova: z gmin Karácsonyfa, Kerka-Szent-Mihályfa; powiat sądowy Pacsa: z gmin Alsó-Rajk, Felsö-Hahót, Hosszúfalu, Szabar; powiat sądowy Sümeg: z gmin Csabrendek, Gogánfa, Hosztót, Káptalansa, Mihályfa, Sümeg; powiat sądowy Topolcza: z gminy Aszófo; powiat sąd. Zala-Egerszeg: z gmin Botsa, Csács-Bozsok, Nemes-Apáti, Puszta-Ederics, Puszta-Szent-László, Salomvár, Sárhida; powiat sądowy Zala-Szt.-Grót: z gminy Kallos;

komitat Zemplén, powiat sądowy Bodrogköz: z gmin Ag-Csernyö, Battyán, Bodrog-Szentes, Karcsa, Lácza, Leleszpolyán, Ricse, Semjén; powiat sądowy Galszécs: z gmin Gálszécs, Hardicsa, Nagy-Ruszka, Töke-Terebes, Tusa, Vécse; powiat sądowy Nagy-Mihály: z gmin Berettó, Szalók; powiat sądowy Sátoralja-Ujhely: z gmin Bodzás-Ujlak, Borsi, Czéke, Garany, Hosszuláz, Józseffalva, Károlyfalva, Kiszte, Kis-Toronya, Lasztócz, Magyar-Jesztreb, Sárospatak, Szöllöske, Zemplén; powiat sądowy Szerencs: z gmin Hernád-Németi, Mezö Zombor, Rátka, Sajó-Kesznyéten, Tisza-Lucz; powiat sądowy Tokaj, z gmin Bodrog-Olaszi, O-Liszka, Tokaj Vámos-Ujfalu; powiat sądowy Varannó: z gmin Kolcs-Hosszumezö, Kö-Poruba;

komitat Zólyom, powiat sądowy Beszterczebanya; z gminy Farkas-Petöfalva; powiat sądowy Breznóbánya: z gmin Alsó-Lehota, Bencsháza, Breznóbánya; powiat sądowy Nagy-Szalatna: z gmin Herencsvölgy, Nagy-Szalatna; powiat sądowy Zólyom: z gmin Hajnik, Mogyoród, Szász-Pelsöcz, Tur;

nadto z municypalnych miast: Kecskemét, Kolozsvár, Pancsova, Szabadka.

c) z powodu panującej **ospy u owiec przywóz owiec:**

komitat Háromszék, powiat Sops: z gminy Etfalva;

komitat Kolocs, powiat Bánffyhunyad: z gminy Meregyö;

komitat Liptó, powiat Rozsahegy: z gminy Nagy-Selmecz;

komitat Nagy-Küküllö, powiat Nagy-Sink: z gminy Nagy-Sink;

komitat Temes, powiat Buziás: z gminy Nagy-Köveres

2. z Kroacyi-Slawonii:

a) z powodu panującej **zarazy pomoru przywóz świń:**

komitat Bjelovar-Krizevci, powiat Bjelowar: z gmin Gudovac, Kapela, Raca, Vel. Pisanika; powiat Cazma: z gmin Dubrova Kriz; powiat Garesnica: z gminy Vukovje; powiat Koprivnica: z gmin Druje, Sokolovac;

komitat Varazdin, powiat Novimarof z gminy Breznica;

komitat Zagreb, powiat Karlovac: z gmin Jaskovo, Novigrad, Ozalj, Ribnik; powiat Vel. Gorica: z gmin Dubranec, Bukovina; powiat Samobor: z gminy Podorh; nadto z król. woln. miasta Zagreb;

b) z powodu panującej **ospy u owiec przywóz owiec:**

komitat Lika-Krbava, powiat Brinj: z gminy Brinj; powiat Gospić: z gmin Medak, Osik; powiat Gracac: z gmin Gracac, Lovinac; powiat Korenica: z gmin Bunić, Korenica, Petrovoselo, Zavalje; powiat Otocac, z gmin Brlog, Dabar, Otocac, Sinac, Skare, Vrhovine; powiat Perusić: z gmin Kosinj, Perusić; powiat Udbina: z gmin Podlapaca, Udbina;

komitat Modrus-Rieka, powiat Ogulin z gmin Josipdol, Ogulin, Plaski; powiat Slunj; z gmin Dreznik, Primislje, Rakovica, Valisselo; powiat Susak: z gminy Bakarac;

komitat Sriem, powiat Irig: z gminy Vrdnik; powiat Stari Pazova: z gminy Cortanovci.

III.

Z powodu panującej zarazy pyskowo-racicowej w powiecie sądowym Szakolcza (komitat Nyitra) zakazało c. k. Starostwo w Göding na podstawie artykułu II. rozporządzenia ministeryalnego z 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) przywozu zwierząt racicowych z tego powiatu sądowego, który to zakaz narazie jeszcze obowiązuje.

Wydany pazez c. k. Starostwo w Bruck nad Litawą zakaz przywozu świń z powiatu sądowego Nezsider (komitat Moson) obowiązuje jeszcze i nadal.

Dla zwierząt przeznaczonych do przywozu, winny być dostarczone paszporty bydlęce, wydane urzędownie i udowadniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gminach sąsiednich względnie w okręgach granicznych w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, któraby się mogła udzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek donoszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiejś zarazy, natenczas należy odnośny transport — o ileby nie można zezwolić na przewóz zwierząt wprost do publicznej rzeźni połączonej torem ze stacyą kolejową — przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być zaopatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych według przepisu, uznał weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w miejsce obwieszczenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 4. grudnia 1899 L. 39.187 ogłoszonego tut. obwieszczeniem z 11. grudnia 1899 L. 123.324.

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§. 44. i 45. ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzonych z Węgier i z Kroacyi-Slawonii, wbrew zakazowi będą zastosowane przepisy §. 46 ustawy z 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 30. grudnia 1899.

L. cz. IV. 146|96 5 (9926 2—3)

Zawiadamia się nieznanego z miejsca pobytu Mendla Thee vel Teicha, że powołanym jest dziedziczenia po swym ojcu Meilechu i wzywa go, aby w przeciągu roku od dnia ogłoszenia tego edyktu wniósł oświadczenie do spadku, inaczej rozprawa spadkowa ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Józefem Folgerem dlań ustanowionym, zostanie przeprowadzoną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sieniawa dnia 11. listopada 1899.

L. cz. T. 2|99 (1) (9962 2—3)

Antoni Korotnicki, włościanin w Nosowie wniósł 17. listopada 1899 do tut. sądu prośbę o uznanie jego żony za zmarłą i uznanie węzła małżeńskiego za rozwiązany wedle ustawy z 16. lutego 1883 l. 20 Dz. p. p. a to na tej podstawie, iż rzekomo żona jego zaślubiona mu dnia 19 lutego 1865 w gr. kat. parafii w Nosowie Eudoxia (Jewdocha) Korotnicka, córka Teodora i Maryi Szkirów w parę dni po ślubie męża swego opuściła i odtąd a więc od przeszło 30 lat z życia i miejsca pobytu jest niewiadoma. W skutek tego wdraża się na tę prośbę dochodzenia po myśli §. 7. c. ust. i w tym celu ustanawia się na zasadzie §. 6 c. ust dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Jewdochy ze Ski rów Korotnickiej kuratora w osobie adw. dr. Czajkowskiego w Brzeżanach, zaś na zasadzie §. 9 u. c. dla obrony węzła małżeńskiego obrońcę w osobie adw. dr. Schüssla w Brzeżanach.

Zarazem wzywa się edyktem wszystkich którzyby mieli jakiekolwiek wiadomości, o Jedwosze Korotnickiej, by takowe tut. sądowi lub kuratorowi adw. dr. Czajkowskiemu w Brzeżanach udzielili a to w przeciągu roku począwszy od 1. stycznia 1900 licząc.

Orzeczenie na prośbę o uznanie Jewdochy Korotnickiej za zmarłą nastąpi po upływie czasokresu edyktalnego t. j. po 1. stycznia 1901 a to na ponowne żądanie proszącego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 18. listopada 1899.

L. cz. Prez. 3484/99 18 P. (10467 2—3)

Obwieszczenie.

Pan Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie, mianował na mocy §. 301 proc. kar. dla I. zwyczajnej kadencyi posiedzeń Sądów przysięgłych w roku 1900 przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu c. k. radcę Dworu jako prezydenta tegoż sądu dr. Michała Stefkę przewodniczącym, a wiceprezydenta Mieczysława Lachawca i radców Antoniego Reinwartha, Karola Zollnera Antoniego Sabatowskiego, Emila Krwawicza dr. Jana Chomickiego, Izydora Mydłowskiego i Konstantego Mironowicza zastępcami przewodniczącego sądów przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się dnia 19 lutego 1900 o godzinie 9 przed południem.

Z Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Tarnopol, dnia 20 grudnia 1899.

L. 123789|IV. (10511 3-3)

Nową taryfę pocztową wchodzącą w życie z dniem 1. stycznia 1900, może publiczność nabywać w c. k. urzędach pocztowych tych miejscowości galicyjskich, gdzie znajduje się c. k. Starostwo powiatowe, po cenie 10 h. za egzemplarz.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów
dla Galicyi.
Lwów, 26. grudnia 1899.

L. cz. E. 1820/99 2 (9992)

Łukaszowi Łukaszczukowi w Sokalu, w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Sokalu przeciw niemu o 170 zł. a. w. z pn. ma być doręczona uchwała z dnia 1. września 1899 l. cz. E. 1820|99 k, którą dozwolono sprzedaż realności objętej whl. 1286 i 993 ks. gr. gm. Sokal.

Ponieważ niewiadomo gdzie Łukasz Łukaszczuk przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. adw. dr. Wejdy w Sokalu.

Tenże kurator zastępywać będzie nieznanego z miejsca pobytu Łukasza Łukaszczuka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokal, dnia 24. października 1899.

L. cz. C. III. 98|99 3 (10067)

Przeciw Isakowi Zahlerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Rożniatowie przez Chaskla i Itę z Feuersteinów Rechtschaffenów pozew o uznanie pretesyi wekslowej w kwocie 140 zł. za umorzoną.

Celem strzeżenia praw Isaka Zahlera, ustanawia się p. Jędrzeja Pawlisza, c. k. notaryusza w Rożniatowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Isaka Zahlera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Rożniatów. 30. listopada 1899.

L. cz. firm. 209/99 poj. I. 38/49 (9997)

Obwieszczenie

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach zarządza wpisanie do rejestru dla firm pojedyńczych firmy „Jan Hüttmann handel towarów bławatnych i galanteryjnych w Żywcu“, którą tenże J. Hüttman podpisywać będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Wadowice, dnia 31. października 1899.

L. cz. Nc. I. 924|99 1 (9975 1—3)

Poleca się posiadaczowi policy asekuracyjnej Towarzystwa „Gisela Verein zur Austattung hereitsfähiger Mädchen in Wien“ z dnia 8. stycznia 1894 l. 77.663 na 500 zł. opiewającej płatnej dla Sary Mandelberger 1. lipca 1907 aby takowa w ciągu jednego roku w tutejszym sądzie przedłożył, gdyż inaczej dokument ten uznany będzie za nieważny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dobczyce, dnia 27. listopada 1899.

L. cz. firm. 214/99 I. 45/99 5 (9905)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach zarządza wpisanie do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych firmy „D. Kobler, handel towarów łokciowych w Białej“, która będzie podpisywał zamieszkały w Białej Dawid Kobler słowami „D. Kobler“.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 14. listopada 1899.

L. cz Firm. 135/99 (9904)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu ogłasza że firma „Zarząd propinacyi w mieści w Nowym Sączu i okolicy“ której jawnymi spólnikami są Maurycy Dattner i Herman Körbel została w skutek zaniechania przemysłu z rejestru handlowego dla firm spółkowych wykreśloną.

Nowy Sącz, dnia 21 listopada 1899.

L. cz. A. 51/99 7 (9914 1—3)

Do spadku z ustawy po bł. p. Chanie Hindzie z Hochmanów Klinghoffer w Drohobyczu dnia 15. stycznia 1870 zmarłej przychodzą przez głowę Mojżesza Klinghoffera, Hersch i Izak Klinghoffer, a że ich miejsce pobytu nie jest znane, wzywa się ich, by w ciągu roku, licząc od dziś wnieśli oświadczenia do spadku w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i kuratorem Josslem Klinghofferem dla nich ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Drohobycz, dnia 14. sierpnia 1899.

L. cz. Cw. III. 3529|99 (1) [10548]

Przeciw Abrahamowi i Rozalii małżonkom Seidenfrauom, których miejsce pobytu jest nieznane wniesionym został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Gedalie Langrocka kupca w Krakowie pozew o 225 zł.

Na podstawie pozwu wydanym został nakaz zapłaty z dnia 23. grudnia 1899 l. cz. Cw. III. 3529|99 (1).

Celem strzeżenia praw Abrahama i Rozalii małżonków Seidenfrauów, ustanawia się pana dr. Leona Fischlowitza adw. w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 23. grudnia 1899.

L. cz. Rgł, 507 82 53|IX. [10570 1—3]

W sprawie karnej Gimpla Padawera i spóln. o zbrodnię kradzieży odebrano w d. 5. czerwca 1882 w Rzeszowie Gimplowi Padawerowi kwotę 89 zł. 76½ ct. zaś Gerschonowi Lauberfeldowi kwotę 11 zł. 8 ct. z kradzieży pochodzące, które obecnie w depozycie karnym się znajdują.

Wzywamy niewiadomych właściciel rzeczonych pieniędzy, by w ciągu roku, licząc od dnia, w którym edykt po raz trzeci umieszczony będzie w gazecie, do tut. sądu się zgłosili i prawa swe do powyższych kwot wykazali, gdyż po upływie określonego czasu z gotówką po myśli §. 379 p. k. postąpionem będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IX.

Rzeszów, dnia 9. grudnia 1899.

L. cz. firm, 205|99 [10582]

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle zawiadamia, że ogłoszenia wpisów do rejestrów handlowych oraz do rejestrów spółek zarobkowych i gospodarczych będą w roku 1900 zamieszczane w „Gazecie lwowskiej“ i w „Wiener Zeitung“.

C. k. Sąd obwodowy.

Jasło, dnia 27. grudnia 1899.

Doniesienia prywatne.

Nr. 83.434|I. [10569 2—2]

Concurs.

Zur Besetzung des freigewordenen Dienstpostens des Bahnarztes und Sanitätsconsulenten für den Bezirk der k. k. Staatsbahn-Direction Lemberg mit dem Wohnsitze in Lemberg wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Mit diesem Posten, dessen Agenden die Versehung des bahnärztlichen Dienstes für das anspruchsberechtigte Personale der k. k. Staatsbahn-Direction sowie die Obliegenheiten eines Sanitäts-Consulenten für den gesammten Directionsbezirk nach Massgabe der bestehenden Vorschriften bilden, ist:

1) ein Sanitätsconsulentenhonorar von 1200 fl.

2) ein bahnärztliches Honorar von 400 fl. und

3) ein Wagenpauschale von 200 fl. verbunden.

Bewerber um diesen Posten haben ihre adjustirten vorschriftsmässig gestempelten Gesuche bis inclusive den 15. Jänner 1900 im Einreichungsprotokolle der k. k. Statsbahndirection Lemberg (Krasickich 5) zu überreichen.

Dem Competenzgesuche sind ausser den Verwendungszeugnissen, dem Nachweise der österr. Staatsbürgerschaft und dem Nachweise, dass der Competent der deutschen und der Landessprachen in Wort und Schrift vollkommen mächtig ist, noch beizuschliessen:

1) den Geburts- oder Taufschein,

2) das Doctor-Diplom und

3) ein Facultätszeugnis enthaltend den Nachweis, dass der Bewerber über ein normales Sehfarben und Gehörunterscheidungs-Vermögen verfügt.

Lemberg, am 29. Dezember 1899.

K. k. Staatsbahndirection Lemberg.

Konkurs.

Na posadę lekarza kolejowego i konsulenta sanitarnego dla okręgu c. k. Dyrekcyi kolei państw. we Lwowie z siedzibą we Lwowie rozpisuje się niniejszem konkurs.

O posadę tę, do której należą czynności lekarza kolejowego dla uprawnionego personalu dyrekcyjnego, jakoteż wszelkie obowiązki konsulenta sanitarnego dla całego okręgu c. k. Dyrecyi kolei państwowych we Lwowie połączona jest płaca roczna w kwotach:

1) 1200 zł. jako honoraryum za czynności konsulenta,

2) 400 zł. honoraryum za czynności lekarza kolejowego i

3) 200 zł. jako pauszal objazdowy.

Podania ostemplowane należy wnieść najpóźniej do 15. stycznia 1900 do protokołu podawczego c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie, ulica Krasickich 5 i wykazać:

1. prawo obywatelstwa austryackiego,

2. dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej,

3. znajomość języka niemieckiego i języków krajowych,

4. praktykę w zawodzie lekarskim,

5. normalną zdolność rozpoznania barw i

6. wiek, przy dołączeniu metryki.

Lwów, dnia 29. grudnia 1899.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej we Lwowie.

Ciągnienie dziś o 8 wieczór!

100.000 Koron wartości

5 po 20.000 Koron wartości etc. etc.

które to wszystkie gotówką po odciągnięciu 20 procent zostają wypłacone.

Wielkiej Loteryi Dobroczynnej

na dochód Towarzystwa poliklinicznego (szpitala), są niewątpliwie

najpiękniejszym, najtańszym i najpraktyczniejszym podarkiem noworocznym.

Każdy los gra we wszystkich 6 ciągnieniach bez dopłaty i może tem samem i 6 głównych wygranych wygrać.

Cena tylko 1 Koronę.

1 Ciągnienie nieodwołalnie już 4. stycznia 1900.

LOSY do nabycia: Kitz i Stoff, dom bankowy; M. Klarfeld, dom bankowy; Karmann i Feigenmann, kantor wymiany; Samuely i Landau, dom bankowy; August Schellenberg i Syn, dom bankowy; Sokal i Lilien, dom bankowy; M. Jonasz, dom bankowy; M. Feigenhaum, dom bankowy, Lwów, ul. Kilińskiego 2 i Gustaw Max.

Drobne ogłoszenia

Przed balami lekcye tańców w osobnych godzinach udziela Miączyńska, Słowackiego 8 naprzeciw głównej poczty.

Wysiewki z najlepszych herbat 1|2 kl. zł. 1.30 i 1.60 poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla we Lwowie.

1009

Najtańszy skład towarów **optycznych i mechanicznych**

B. KOPERNICKIEGO

we Lwowie, plac Halicki liczba 1

poleca po cenach najtańszych okulary, ćwiklery, lornety, barometry, ciepłomierze mikroskopy, lupy kompasy, taśmy mierniczei raiscaigi . . ądzenie dzwonków elektrycznych. Zamówienia z prowincyi załatwia punktualnie odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy najtaniej i najrychlej. 32

Maszyny do szycia poprawne Singera z pierwszorzędnych fabryk, najdokładniej uregulowane. Nożne od 27 do 65 zł. Ręczne od 25 do 48 zł. Gotówką 10 prc. taniej. Nauki szycia udzielam bezpłatnie. Warstat mechaniczny. Naprawa maszyn jak najstaranniejsza po cenach umiarkowanych.

65 ct. pół klgr. kawy wyśmienitej dobroci, aromatycznej do nabycia jedynie tylko w handlu **Leonarda Soleckiego,** Lwów, ul. Batorego l. 2. Pięciokilowe woreczki franco wysyłam do wszystkich miejscowości.

A. KRZYSZTOFOWICZ

Lwów, plac Halicki 2.

Dywany — Materye na meble — Firanki — Portyery — Chodniki.

Wybór kolosalny. Ceny mierne.

poleca

Makaty — Gobeliny, 1176

Parawany — Ekramy

Szaliki — Futra pod nogi.

Poduszki — Meszty tureckie

„TYGODNIK ILLUSTROWANY".

„Powodzenie nakłada obowiązki." Tę dewizę musimy postawić na czele naszego prospektu.

O powodzeniu wolno nam mówić otwarcie, bez fałszywej skromności, gdyż w ciągu roku zeszłego liczba przedpłacicieli naszych podwoiła się prawie.

„Tygodnik" od początku swego istnienia uwzględniał i nadal uwzględniać będzie życie bieżące, po za sprawami aktualnemi jednak, „Tygodnik" posiada i pragnie jeszcze rozszerzyć działy, w których wszystkie objawy życia umysłowego ludzkości traktowane są w sposób przystępny i zajmujący, ale zarazem wyczerpujący i gruntowny.

Pod tym względem redakcya robiła i robić będzie nadal wszystko co się da, żeby zadanie swoje wypełnić, kierując się wymienioną na czele prospektu zasadą, że „powodzenie nakłada obowiązki".

Przechodząc teraz do materyałów, jakie w roku 1900 w „Tygodniku" drukować zamierzamy, wymienimy tylko część zapasów, złożonych w naszej tece redakcyjnej.

Najpierw więc oświadczamy, że każdy prenumerator „Tygodnika illustrowanego" będzie otrzymywał co miesiąc bezpłatnie jeden tom

czyli rocznie 12 tomów pism

Henryka Sienkiewicza

bez żadnej dopłaty.

Tym sposobem w przeciągu lat paru, każdy prenumerator „Tygodnika illustrowanego", stanie się posiadaczem biblioteki dzieł Sienkiewicza, najcelniejszych utworów literatury polskiej.

W dodatku tygodniowym dajemy przekłady najlepszych powieści zagranicznych.

Niezależnie od tego dział beletrystyczny w samym „Tygodniku" będzie nadal prowadzony w tych samych co dotychczas rozmiarach.

Prócz wspaniałej epopei historycznej

H. Sienkiewicza p. t.

Krzyżacy,

którą autor zamierza ukończyć w roku przyszłym, posiadamy w tece następujące utwory gotowe:

„WIDZENIE"

Bolesława Prusa, z illustracyami **Jana Holewińskiego.**

„Z RÓŻNYCH DRÓG"

Elizy Orzeszkowej, z illustracyami **Antoniego Kamieńskiego.**

„GAJOWY"

Jordana, z illustracyami **St. Sawiczewskiego.**

„NOWY OBYWATEL"

Artura Gruszyckiego, z illustracyami **Konst. Gorskiego.**

Prócz tego, **Władysława Reymonta** powieść z życia ludu

„C H Ł O P I"

Adam Krechowiecki, autor popularnej powieści „Veto", daje nam nową powieść historyczną pod tytułem:

„F i a t l u x,"

z pierwszych czasów istnienia Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Bolesław Prus zaś pisze specyalnie dla „Tygodnika" większy utwór powieściowy p. t.:

„T A M."

Nadto posiadamy w tece pierwszy a nieznany utwór **Narcyzy Żmichowskiej** p. t.:

„T U Ł A C Z."

Nazwiska wymienionych autorów mówią same za siebie.

Obok działu powieściowego uwzględniać będziemy historyę naszą i związane z nią wypadki dziejowe innych narodów.

Prócz interesujących artykułów **Aleksandra Kraushara** o

Zabytkach i pałacach warszawskich,

znany historyk **Aleksander Rembowski** dał nam dwie prace z dziejów dawnej Polski:

„JAN SOBIESKI

w świetle krytyki wojskowej,"

oraz

„STANISŁAW LESZCZYŃSKI."

Oba studya bogato illustrowane.

Maryan Dubiecki, napisał dla nas szkic p. t.:

„MATKA WARNEŃCZYKA."

Obok tych prac posiadamy w tece studyum znanego psychologa **Juliana Ochorowicza,** który w swojej **paraleli historyczno-psychologicznej** p. t.:

„SŁOWIANIE i GERMANIE"

rzuca ciekawe światło na czynniki wewnętrzne odwiecznego zatargu dziejowego pomiędzy rasą słowiańską a germańską, zatargu, ktory dzisiaj zaostrzył się tak silnie w Niemczech i Austryi. Studyum więc Ochorowicza, pomimo dziejowego tła, jest pracą na wskróś aktualną.

W dziale literacko-historycznym studyum autora „Dziejów literatury polskiej," **Piotra Chmielowskiego,** p. t.:

„Stanisław Potocki jako felietonista,"

oraz fragment większej pracy **Stanisława Krzemińskiego:**

„O Konarskim."

Dr. Gustaw Doliński dał nam rzecz

„O wychowaniu w dawnej Polsce,"

a p. **Julia Krzymuska** napisała pracę

„O kobietach XIX-go wieku."

Niezamykając się jednak w badaniach nad przyszłością, „Tygodnik" będzie zawsze uwzględniał teraźniejszość.

Prócz odgłosów chwili bieżącej w Kronice tygodniowej, prócz artykułów wstępnych, w których omawia się ważniejsze kwestye aktualno-społeczne, damy obszerniejszą pracę

„O obecnych stosunkach chłopów polskich w Paranie."

W tym celu wydelegowaliśmy znanego powieściopisarza i publicystę, **Artura Gruszeckiego,** który wyjechał do Brazylii, by tam przejrzeć się własnemi oczyma życiu chłopa polskiego na tle nowych warunków. Wrażenia swoje, illustrowane widokami, zdejmowanymi na miejscu, drukować będzie pan Gruszecki w „Tygodniku illustrowanym."

Co do działu poezyi, to posiadamy w tece utwory: **Kazimierza Glińskiego, Wiktora Gomulickiego, Jana Kasprowicza, Maryi Konopnickiej, Antoniego Langiego, Andrzeja Niemojewskiego, Stanisława Rossowskiego, Selima, Kazimierza Tetmajera** i innych.

W dziale artystycznym, o którego podniesienie ustawiczne czynimy starania, damy szereg reprodukcyi najznakomitszych utworów pendzla i dłuta mistrzów europejskich, ze szczególnem **uwzględnieniem artystów polskich.**

Pragnąc ułatwić ogółowi zapoznanie się ze stanem i rozwojem sztuki polskiej, będziemy wydawali **NUMERA SPECYALNE,** poświęcone w całości jednemu artyście, jak to zrobiliśmy w roku 1899. W tece posiadamy materyały literackie i artystyczne do odtworzenia całokształtu twórczości: **Teodora Axentowicza, Antoniego Kamieńskiego, Wacława Pawliszaka, Piotra Stachiewicza, Leona Wyczółkowskiego, Franciszka Żmurki** i w. i.

Postanowiliśmy także zwiększyć liczbę reprodukcyi **KOLOROWYCH,** zarówno w samym tekście „Tygodnika" jak i w **dodatkach nadzwyczajnych.**

W r. p. zamierzamy dać cykl 12 obrazów kolorowych **Bronisława Gembarzewskiego,** p. t.:

„Rok żołnierza."

Prawdziwą ozdobą naszego przyszłego rocznika będzie nieznany dotychczas u nas cykl obrazów **JULIUSZA KOSSAKA,** illustrujących historyę tak świetnie zapisanej w dziejach naszego piśmiennictwa rodziny Fredrów. Niezależnie od tego postaramy się o powiększenie i ulepszenie działu illustracyi chwili bieżącej.

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna Ekspedycya „Tygodnika illustrowanego" we Lwowie Pasaż Hausmana l. 9.

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika illustrowanego" razem z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Henryka Sienkiewicza:

we Lwowie: kwartalnie **3** złr. **60** ct., półrocznie **7** złr. **20** ct., rocznie **14** złr. **40** ct. — **w Galicyi i Bukowinie wraz z przesyłką pocztową:** kwartalnie **3** złr. **75** ct., półrocznie **7** złr. **50** ct., rocznie **15** złr. — ct.

Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko **20** ct. t. j. kwartalnie za 3 tomy **60** ct., półrocznie za 6 tomów 1 złr. 20 ct., rocznie za 12 tomów 2 złr. **40** ct., którą to należytość prosimy nadesłać nam wraz z prenumeratą.

Pierwszych 12 tomów Sienkiewicza, z roku ubiegłego, zawierających: „Szkice węglem", „Stary sługa", „Hania", „Janko muzykant", „Listy z Ameryki", „Z puszczy Białowieskiej", „Bez dogmatu". „Jamioł", „Organista z Ponikły", „Listy z Rzymu, Wenecyi, Paryża", „Komedya z pomyłek", „Sachem", mogą nabywać nowi prenumeratorowie za dopłatą złr. 6·50, w oprawie złr. 8·90 za 12 tomów, Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika" można nabywać w cenie 1 złr. 90 ct., na przesyłkę i opakowanie okładki dołączyć należy 20 ct.

Nowi prenumeratorowie otrzymać mogą początek powieści Sienkiewicza „KRZYŻACY" do Nowego Roku 1900 za dopłatą 1 złr. 50 ct.

Numera okazowe i prospekta wysyła gratis: Główna Ekspedycya „TYGODNIKA" we Lwowie: Pasaż Hausmana l. 9.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12, dom Schellenbergowej Telefon nr. 257. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.